

Noskanējis
imantslochmelis@inbox.lv

**SATĪRAS UN HUMORA ŽURNĀLS
IZNĀK KOPŠ 1957. GADA
DIVAS REIZES MĒNESĪ**

jūnijs

Mr.

Karavīru Jāņus atsūtījis Jānis Žigurs.

Mīlo DADŽĪ!

Nespēju saprast vienu lietu: pēc kādiem cilvēkmīlestības principiem vadās nakts kalpotāju tramvaju vadītāji? Būdam no nakts braucošās cilvēku daļas, esmu sirdi uzkrājis pāris jautājumus Rīgas Satiksmes:

1. Vai par naksnīgo izbraucienienu pa Rīgu tramvajā biļetes neizsniedz?

2. Ja tramvajs tehnisku iemeslu dēļ nekursē, bet tā vietā atbrauc autobuss, vai tomēr pieturā stāvošajiem nevajadzētu to paziņot, nevis simboliski apstāties un traukties tālāk, apjukušos pasažierus atstājot, gaidot stundu līdz

nakamajam transportam?

3. Ar kādas telepātijas palīdzību iespējams noskaidrot nakts kalpotāju transporta sarakstu, kādēļ tāds nav atrodams pieturās?

4. Ja līdz 11. tramvajam ved 6. tramvajs vai otrādi, vai pieturā gaidošajiem tas nav jāzina?! Jebšu tas ir visrūpīgāk glabājamais noslēpums Rīgas Satiksmes vēsturē?

5. Par kādu summu tiek slēgtas derības starp vadītājiemparto, kuršpirmaisnonāksgalapunktā? Esmu gandrīz kājas izlauzis, paniski turoties pie stangas, kad tramvajs, traucas ar aptuveno gaismas ātrumu.

6. Galu galā kādu psiholoģisko traumu ir piedzīvojuši gandrīz visi vadītāji, ka tik naidpilni jāizturas pret pasažieriem?

Sērās noliecot galvu, ARTŪRS LIETSKALNIŅŠ

NU SVEIKS, MĪLAIS DADŽI!

Gribu Tev pastāstīt kādas super elastīgas ceres šopavasarpiedzīvoju.

Kā jau katru pavasari gatavojamies stā kartupeļus. Degvielas cenas uz pavasara p. raustījās kā ome asinsspiediens, kamēr b. dzot iesprūda pie atzīmes 63 sant. litrā. Es ju teikšu, benzina cenu kāpšana ir kā neārstējai slimība, kura ir sāpīga, pamazām progresē un, izskatās, nebūs ārstējama. Īstie trakumi sākās, k iedomājamiēnopirktvēlkādumaisīņukartupeļu nepieciešamo minerālmēslu. Aizbraukuši pilsētiņas saimniecības preču veikalu, p. metāmies uz tālāko galu pie maisīņu grēdā Atraduši isto, abi ar vīru nedaudz apmulsc – Ls 12.30. Tātad trīs lati vairāk nekā pagāju gadu. Kad britiņu bijām domīgi pastāvējuši, p mums cēli pienāca veikala strādnieks, kā vienr pārgudri sminēdams. Viņa pozai un runas veidc vajadzēja likt mums saprast, ka viņš šeit ir liela p sona. Parasti gan veikalos strādnieki ir redzar bet nav dzirdami. Šim drīzāk derētu sludinātē amats, jo viņš ļoti daudz runāja, cenšoties m pārliecināt par preces labumu. Lai gan kāds ir t cis, ka pārgudra runāšana nebūt neesot gudrib simbols...

Tātad mēs nopirkām maisīņu par Ls 12,3. Nu sākās istā jautriība. Kā par nelaimi, dažā vadzīnām pietrūka šīs dārgās, bet vērtig mantas. Ko darīt? Naudas arī vairs nebija d daudz, nospriedām, ka ir jābūt arī mazākie iesaiņojumiem, galu galā pilsētniekiem zemite j tikai tādi kabalflakatiņi vien ir.

Veikala strādniekā acis parādījās jau zinām izsmiekls, kad pateicu, ka varu izdot tikai piec latus. Ar lielu pārākuma apziņu balsi viņš žēl, apsoliya man iedot preci par pieciem latiem. Pār liels naivums laikam ir pirmā vecuma pazīme. mulķe, iedomājos, ka man tiks iesvēti minerāl par attiecīgu naudiņu, un jau nopriecājos, būs gandrīz puse no oriģinālā maišēļa. Ma. vīrs pēc maza brītiņa iznāca no noliktavas ko ar strādnieku, kurš pēkšņi bija kļuvis smaidīc. Arī pārdevēja seja staroja. Paskatījos uz neliē maisīņu vīra rokās, un maza šaubu skabardzīr, iedūrā sirdī, bet bija neērti ko teikt, pazīstar laudis taču, vai tad nu iebraucēju trūkst ko mulķa. Kad, pārbraukuši mājās, izņēmām dārgo preci r bagāžniekā, sapratām, ka esam pamatīgi apkāp. Plēves maisiņā bija iesvēti 10 kg minerālmēsl. Tātad četras tādas kulītes, kas atbilstu oriģinā iepakojuma svaram, kopā maksā Ls 20. Starpīt Ls 7,70. Zvanīju vecākajai meitai, lai iet noskai ro, jo liekas, ka viens no mums ir traks. Par lain izrādījās, ka es tā neesmu. Meita saņēma atbīlc ka oficiāli jau nemaz nedrīkstot izsvērt Kemirā minerālmēslus, tikai tad, ja maiss ir saplēsts. Kc izsverot, rodoties zudumi, un maisiņš arī ko maks un galu galā arī par svēršanu ir jāmaksā. Meit kura strādā privātā firmā un šādas lietas pārzin pārdevējai pateica, ka krāpnot ir jābūt mēra sajūtē jo 40 kg, izdalot četras daļās, nekādi lielle zudur. rasties nevar, arī maisiņš ir par santīmiem. Pirn rakstīju, aprunājos ar vairākiem cilvēkiem, un vi bija vienādās domās, ka 10 kg nevarēja maks vairāk par Ls 3,50. Bet vai tad man žēl piemest v Ls 2 klāt jau tā augstajai cenai, ja jau tie Kemira maissi tik neizturīgi...

DADŽĪT, varbūt tu vari aiziet un pasvērt te mēslīņus – veikālā AGROKĪMIJA, Brocēnos, Skolc ielā 4.

Ar draudzīgiem sveicieniem INĀRA ŠTEINBERG

VĒLOS ĪRĒT ISTABU ŠAJĀ RAJONĀ
PAR SAMĒRĪGU CENU (0 – 35 Ls) MĒNESĪ (VISMĀZ
AR VIENU GULTU UN VIENU SKAPI).
KARTIBU GARANTĒJU. **SAVA PĀRTIKA.**
NODROŠINU AR LAUKU PRODUKTIEM
Zvanīt Pauluham tel. - 2443889

Pauluha Pauluha
2443889 2443889

Sludinājumu atrada un atsūtīja
Valda. B. no Rīgas.

PA DADŽA MATERIĀLU PĒDĀM

GALVENAIS TAČU, KA VĒSTULES NEAIZMŪK!

Tā secinājis DADŽIS, atceroties DADŽA 9. numurā publicēto J. Lukstiņa sūdzību par apkalpošanas kultūru Jelgavas 1. pasta nodaļā. Pasta nodaļas vadītāja telefoniski paskaidroja, ka 13. aprīlī tika uzstādīta jauna datortehnika, bet minētajā rītā nedarbojās printeris, tādēļ nebija iespējams apkalpot klientus un zveidojās aizkavēšanās. Taču pasta nodaļa ir biusi atvērta tieši no 8.00, apliecina vadītāja, kura pati vērusi vaļā durvis. Viņa arī atzina, ka savā starpā pasta darbinieces sarunājas krieviski, o tā ir vieglāk, taču ar klientiem tiek runāts atbilstoši valsts valodai.

Jelgavas 1. pasta nodaļas kolektīvs izsaka nožēlu un sirsnīgi atvainojas klientiem par laqadātājam neērtībām.

ATSAUCES PAR RAKSTIEM

Cien. DADŽA redakcija!

Trešo gadu dzīvoju ASV, Pitsburgā, pēc pro-sijas esmu ārste. Ar interesi izlasīju publikāciju par ĢMO (ģenētiski modificētie organismi) akstā **Frankenšteina pusdienas**.

Novēlot veiksmi,
Dr. Oksana Freņina no Pitsburgas, ASV

Rakstiet mums! Žurnāla "Dadzis" redakcija Graudu iela 68 - A318, LV 1058 e-pasts: redakcija@dadzis.lv Tālr.: 7611708, fakss: 7611018

urnāls "Dadzis", iznāk kopš 1957. gada divas reizes mēnesī, reģ. apl. Nr. 000701251, ISSN 1691-2519. Iespēsts LĢIA tipogrāfijā "Latvijas karte". Izdevējs SIA "Humora institūts". en. reģ. Nr. 40003757328, Graudu iela 68-A 318, Rīga, LV-1058. Tālr. 7611708, fakss 7611018, e-pasts: redakcija@dadzis.lv, www.dadzis.lv. Galvenais redaktors Andris Ruģēns. umora nodaļas redaktore Kristīne Augstkalne. Mākslinieks maketētājs Dainis Breikšs. Reklāmas ievietošana: tālr. 9228921, e-pasts: reklama@dadzis.lv

© Pārpublicēt materiālus, nepieciešama SIA "Humora institūts" atļau-

LĪGO, LĪGO!

J. Bulkins

Pēc senas latviešu tradīcijas tie, kas visu gadu ir ķīvējušies, Līgo vakarā kopā iedzer alu un salīgst mieru. To no visas sirds novēl DĀDZIS.

Latvijas ekonomikai draudot pārkaršana.
Valdība nereaģē...

VĒL NAV
PIETIEKAMI
KARSTĀS

J. Kārklīns ilustrācija

Priecīgus Līgo svētkus!

G. Bērziņa zīmējums

SVARI UN NĀKOTNE

Tuvojoties Līgo svētkiem, ārsti brīdina,
ka Latvijas iedzīvotāju vidū strauji pieaug
cilvēku ar lieko svaru skaits.
Jā, latviešam paēsties tik...

Unas ilustrācija

TĀ LĪGO KURZEMĒ

Pie Jāņa allaž līgo varen plaši,
Neviens tā neprot miestu darināt.
Kad attopas, tie nesaprot vairs paši,
Vai Jāņi vēl, vai Pēteri jau klāt?

Sien Līga sieru, nežēlojot sviestu.
Ir vērtīgs gan tas viņas ragu lops.
Bet Janka dala putujošo miestu,
Lai nesaka, ka saimnieks bijis skops.

pēc...

Stāv pļavas vidū Jānis līdz pat gūžām,
Tam galvas vidū dundurs nikni kož.
Kur iekāpis, viņš neteiks jums nemūžam,
Ja jautāsi, kas te tik traki ož.

Liek Līga zāles klēpi govij kājās
Un pus pa miegam mēģina to slaukt.
– Tam meitēnam tak tiešām viss nav mājās! –
Brēc govs, – vai man pie galvas pupi aug?

INĀRA ŠTEINBERGA

TESTS

VAI ESAT JĀŅU SVINĒŠANAS EKSPERTS?

Jāņus var svinēt dažādi. Var ieslēgt virtuvē pāris gāzes plīts riņķu, ieliet glāzē pašbrūvētu dziru un, aurojot: – *Līgo, Līgo!*, no rīta palātas biedriem stāstīt, ka tāds būkšķis vēl nevienos Jāņos jums līdz šim nav izdevies.

Var iestāties kādā nebūt ārzemju latviešu folkloras pulciņā un svētku jūklī visiem krist uz nerviem ar aizrādījumiem: – *Dārgais tautie-ti! Šajā pantiņā vārda nāburgs vietā Endzelina kungs būtu ieteicis lietot kaimiņš vai sābris!* Garantēta Jāņu rīta sagaidīšana ar zilu aci un dziļa vilšanās ārzemju tautiešos.

Var arī neko daudz negudrot, sagatavot nedaudz šašliku, iepirkt kasti alus un doties pie jums tuvākā zināmā laukos dzīvojošā Jāņa (tikpat labi noderēs arī Pēteris, Andris, Uldis – vien-alga, kā jūsu laukos dzīvojošo draugu sauc) kārtīgi nosvinēties. Būs gan siers, gan alus, gan šašliki, gan dziesmas, gan ugunskurs, gan laba kompānija.

Galu galā var arī vienreiz mūžā to visu nosvinēt pēc sentēvu paražām! Jautājums – vai jūs to pratīsiet?

1. Jāņu naktī vīzes jāapaun ačgārniski, ar purniem uz papēžiem, jāsatinas baltā palagā un jāuzmeklē papardes zieds, tad:

- a) pa taisno nonāksi trako namā;
- b) papardes ziedam skaļā balsī jānodzied *Jauns un traks es puika esmu bijis..*, lai uzreiz netiek izsaukta policija;
- c) var iet, kur grib, un darīt, ko grib, nevienš tāpat neredz.

2. Ja Jāņu dienas pusdienā vai pusnaktī redz kur naudu kaltējamies, tad vajadzīgs uzvest no kreisās kājas kaut ko virsū un tā uguntiņu aplāpēt, tad:

- a) jāatzistas sev, ka vairāk par pieciem aliem vairs nespējat turēt;
- b) ātrā palīdzība savāks neīsto vājinieku;
- c) tās vietā paliekot naudas čupiņa zemē.

3. Jāņu naktī ap pusnakti jābrieni pa ūdeni, tad:

- a) skaļā balsī jāsauc: – *Es esmu Jēzus!*
- b) jāiemet tikls un jāgaida, kad tajā sapīsies kāda nāriņa;
- c) no rīta būs nauda pastalās.

4. Jāņu nakti nekad nevajaga pirmajam c lopus gānos, jo tad:

- a) govīs jūs nobadīs;
- b) kaimiņi padomās, ka esat pilnīgs nūc tradīciju laužējs vai labākajā gadījumā – d baholiķis;
- c) rāgas noburot govīs un tās palieko-t bas.

5. Jāņu vakarā vecenes, kurām ir sakari ļauniem gariem, staigājot pa kaimiņu laukie plūdkdamas zālī:

- a) ar nolūku ierībt jūsu trušiem;
- b) tāpēc, ka ir pilnīgi un galīgi nojūgušās;
- c) lai atņemtu kaimiņu govīm pienu.

6. Jāņu dienā jālec pāri ugunskuram, tad:

- a) aizsvilsies bikses un, kliežot: – *O-la-lā, man alu dibenā!*, Jāņi tiks uzskatīti par veiksm sagaidītiem;
- b) beidzot nosvils vecās bikses un jums va nebūs aizbildinājumu jaunu nopirkšanai;
- c) vasaru neēd odi.

7. Jāņu dienā mājas māte liek nātres uz l gijem un sliekšņiem, lai:

- a) nevienš ciemos nenāktu;
- b) stulbie viesi sadzeltos;
- c) rāgas pakalās sadedzinātu.

8. Jāņu naktī meitai jānogērbjas kailai, jā-liek rožu vainags galvā:

- a) un jāatdodas pirmajam pretimnācējam;
- b) spiegdamai jāskrien uz tuvāko policij iecirkni;
- c) kurš puisis to noķers, tas būs meitas nāk-mais vīrs.

9. Ja Jāņu dienā ņem adatu rokās, tad:

- a) laikam bikses saplīsušas;
- b) nonāk narkoloģijas dispanserā;
- c) uz pirkstiem metas augoņi.

10. Jāņu naktī skrienot tāda pelīte ar zāl mutē. Tā pelīte esot jānoķer un jāizņem tai zālī no mutes, tad:

- a) pats varēs sapīpēties;
- b) pelīte pārvērtīsies par daļu ķēniņmeitu u pateiks, ka narkotikas lietot ir kaitīgi;
- c) ar to zālīti cilvēks varot palikt neredzams.

Nu, ko jūs! Kādas vēl atbildes Jāņos! Nosvini-ties labi kārtīgi!

DZINTARS MELN

POLITISMI

Dažu politisko partiju bankrots man atgādina dzērāju kompāniju izjukšanu, kad atklājies, ka pudeles tukšas.

Politikā ir jāmelo, bet tas nav traģiski. Traģiski ir tad, ja daudzi meliem netic.

Politikā vienmēr ir aizņemti tāpēc, ka vienu daļu laika velti likumu pieņemšanai, bet otru tērē, lai palīdzētu saviem draugiem šos likumus apiet.

Ja daži politiķi runātu to, ko domā, viņi uz visiem laikiem kļūtu mēmi.

/NN/

KURMJA RAKUMI

- Lai apmānītu sevi, ar viltību vien nepietiek.
- Domas biežāk rada bezmiegu nekā bezmiegs – domas.
- Dzīve ir teātris, un galvenokārt tajā ir stāv-vietas.
- Haosā nekārtības nav.

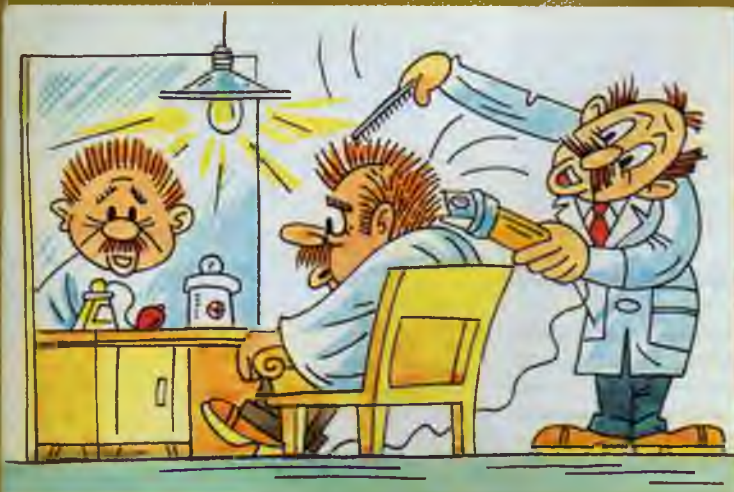
100 gramī un kultūra

- Kas ir patiesa pašuzpurēšanās? Iedzert par drauga veselību, vienlaikus zaudējot savējo.
- Katram cilvēkam ir tiesības uz vienu necie-šami smagu rītu.
- Glāzīte degvīna – ļoti biedējošs tilpums.
- Vinā ir gudrība, alū – spēks, šņabi – patiesība, bet ūdenī – mikrobi.
- Kā izmērīt labu garastāvokli? Gramos, pro-tams!

UZMANĪBU, LĪGOTĀJI!

G. Ziemeļa fotokolāžas

ŠEIT TOP FRIZĒTS DATS „SUGAS”
SUNĀ ĪPAŠNIEKS....

UN ŠITENĀS, PĒC KUNGA ĢIMĒJA
UN LĪDZĪBAS, ARĪ VIŅA DRAUGS...

ŠEITANĀS STARP BOBELMANIEM
TIEK IZCĪNĪTAS TIESĪBAS UZ KAULU...

... UN ŠEIT VIŅŠ IZKLAIDĒJĀS, ROKOT
ALU, LAI NOĒERTU ŽURIKU, UZ KURU
KANDIDĒ ARĪ RUNDIS....

ŠEIT PAREDZĒTAS PIESPIEDU LAULĪBAS
SUGAS UZLABOŠANAI, ARĪ AR MŪSU RE-
PUBLIKAS ROBEŽĀM UN DIEZKUR VĒL...

BOBELMANI BRĪVĀ ĶARINĀ RĪKO
PAVASARA KROŠU UZ SUNU DIENĀM

DADZIS VALDĪBĀ

Kad Ligo svētk būs aizvadīti, Saeimas vīri dosies atvaļinājumā.

Skumji kļūst, iedomājoties kāda šis DADŽA dzīve bez dedzīgajām inām...

J. Dobelis (frakcija *Tēvzemei un Brīvībai / LNNK*).

Cienītie kolēģi! Kā jūs redzat, reizēm karš dzelzs pielikšana pie vajadzīgās vietas dod zultātus.

J. Pliners (politisko organizāciju apvienības *Par cilvēka tiesībām vienotā latvijā* frakcija).

Godātie deputāti! Kā jūs zināt, ir tārpi, kuriem tik grauzt ābolus, un ir tārpi, kuriem patīk iņāties, ēst mēslus. Un daži deputāti man iņādina tos otros tārpus.

P. Tabūns (frakcija *Tēvzemei un Brīvībai / LNNK*).

Nu cilvēku var saprast! Cilvēki vien esam, un visi gribas nomazgāt. Šmuci gribas nomazgāt – skaidri un gaiši!

Ēl, ka mēs tik skaisti gribam izlikties tautas priekšā (No zāles dep. J. Dobelis: "Pa purnu!"), taši tagad, pirms vēlēšanām, bet tā morāle īstiski ir visai patumša, draugi mīļie! Visai umša! Un jums no šīs naudas vajadzēja attīsties vienkārši no morāles, no ētikas viedokļa. Vajadzēja pateikt: "Draugi mīļie! Tā mums nav jāpelnīta nauda. Tā nav nopelnīta! Un mēs to neņemam"

J. Dobelis (frakcija *Tēvzemei un Brīvībai / LNNK*).

Cienītie kolēģi! Laika ir daudz. Visa dzīve ir priekšā, tā ka mēs mierīgi varam aprunāties. Nu, alga, agrāk vai vēlāk jūs visi nonāksiet Dieva priekšā, un tad lai Viņš tiek ar jums galā – kā nu mums... (No zāles: "Runā par sevi!")

P. Tabūns (frakcija *Tēvzemei un Brīvībai / LNNK*).

Cienījamie kolēģi! Šitā strādādami, mēs tālu netiksim. (No zāles dep. A. Klementjevs: "Malacis, pagaidām labi. Es visu fiksēju!") Pie tam Saeimā jau tagad faktiski nevar normālā latviešu valodā, daudzkrāsainā, izteikties, jo uzreiz, piemēram,

Tabūnam – muti ciet! Arī Dobelim – muti ciet! (No zāles dep. A. Klementjevs: "Pagaidi, uzmanīgi, pagaidi!") Un vēl vienam otram, vai ne? Un tūlīt sauc uz Mandātu, ētikas un iesniegumu komisiju – sauc, tā sakot, "uz tepiķa" (No zāles: "Bikses nost!"), tāpat kā kādreiz Centrālajā komitejā sauca, ja runājam par latviskām lietām. Tagad par lietu. Mēs tagad strādājam apmēram tādā pašā garā kā vakar vai pagājušo ceturtdien, kad apspriedām svētku un atceres dienas, kad balsojām un sabalsojām te iekšā visādas brālēnu un māsiņu dienas, pērļu zvejnieku dienas un tā tālāk. (No zāles dep. A. Klementjevs: "Par tēmu runā!") Tā ka, lūk, tik tālu esam aizgājuši.

A. Mukāna karikatūra

V. Buzajevs (politisko organizāciju apvienības *Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā* frakcija).

Godātais Prezidi! Cienījamie kolēģi! Mūsu nelielā frakcija mierīgi vēro "milžu cīņu" starp Tautas partiju un "Jauno laiku" šajā vienkāršajā jautājumā. Mēs varam atbalstīt gan vienu pusi

gan otru (No zāles dep. Dz. Rasnačs: "Kurš maksās vairāk!"), bet nav vēlmes to darīt pēc balsošanas, kas notika vakar: abas frakcijas uzspļāva visiem pareizticīgajiem – neatbalstīja mūsu ļoti miermīlīgo likumprojektu atzīt (atzīt nevis par svētkiem, bet gan par atzīmējamām dienām!) pareizticīgo Ziemassvētkus un Lieldienas.

Diemžēl mēs nevaram ar šīm savām balsīm atbrieties abām pusēm, kaut gan tās abas pelnījušas šo atbriību.

D. Melņa ilustrācijas

DADŽA VIESIS

Šoreiz DADŽA viesos

Aivars Lembergs, kurš patlaban visnotaļ atrodas popularitātes zenītā. DADŽI interesē, kur šādos brīžos patveras humora izjūta. DADŽIS gan *netur biznesa kanti*, tādēļ mūsu jautājumi nelīdzināsies tiem, kas lasāmi nesen iznākušajā Ventspils mēra biznesa darījumiem veltītajā grāmatā.

DADŽIS: – Kā izjūtat savu šābrīža popularitāti?

AIVARS LEMBERGS: – Tas ir interesanti, savulaik par mani zīmēja daudz karikatūru, īpaši *Dienā*. Šajā avīzē strādā karikatūriste Ludmila Bulikina, viņa tā efektīgi, dzēligi zīmē. Man ienāca prātā, ka jānopērk šīs karikatūras un jāizkar pie sienas Ventspils domes gaitenī. Biju gatavs maksāt 200-300 latu, taču *Diena* prasīja 2000 latu par vienu karikatūru!

Ja jau nevar dabūt oriģinālus, pie sienas salikām kopijas. Atnāca *Dienas* reportieris, nopētīja ar baltu aci un noprasīja – *kā tā var?! Kopš tā laika manas karikatūras Dienā kļuva par retumu*. Viņi laikam bija domājuši, ka es karikatūru dēļ sēžu stūrī, raudu un rauju sev matus no galvas, bet izrādījās, ka tās ir katram apskatāmas Ventspils domē. Tā es smagi kļūdījos. Vajadzēja karikatūras kaut kad vēlāk pie sienas karināt, un tagad man būtu daudz lielāka to kolekcija.

Šogad vien pirmajos trijos mēnešos *Dienā* publicēti aptuveni 100 pret mani vērsti raksti. Tātad vidēji katru dienu viens komats seši! Bet ļoti maz karikatūru. Es protestēju! Kāpēc tāda netaisnība?

DADŽIS: – Kurš no pēdējā laika notikumiem līcis jums pašam sīrnīgi pasmieties par sevi?

A.L.: – Bija tāds gadījums... Redziet, es privātos tēriņos neesmu skops. Uzskatu, ja nauda ir, tā domāta, lai to tērētu. Taču domē gan esmu ļoti skops un reizēm, kad lemjām par naudas došanu, neparko neatbalstu lieku pašvaldības naudas tērēšanu. Labāk iedošu no savējās, ja tur kāda sīka summiņa vajadzīga. Nu, lūk, Ventspilī uz semināru bija sabraukuši pašvaldību vadītāji, un tie, kas pēc semināra beigām gribēja palikt, varēja doties ekskursijā pa pilsētu. Es braucu līdzi.

Beidzās sanāksme, gāju uz autobusu – Toyota autobuss, 25 vietas, bet ļoti mazs, neērts. Braucām pa pilsētu un izdomājām, ka vajadzētu izkāpt nofotografēties. Piegāju pie durvīm un teicu šoferim, lai ver vaļā durvis. Šoferis atbildēja, ka viņš to nevarot. Izrādās, man pašam jāatver durvis! Biju ļoti pārsteigts – autobuss, kam durvis neveras automātiski! Tad es atcerējos – kad mēs domē lēmām par šā autobusa pirkšanu, spriedām arī par to, vai tam vajadzīgas automātiskās vai veramās durvis. Es biju tas, kurš teica, ka sportisti ir jauni, spēcīgi cilvēki, lai paši ver durvis vaļā. Tagad, kad man pašam tas bija jādara, vien nosmējos, kā iekonomējām naudu.

Tā man reizēm gadās...

DADŽIS: – Dzīve ir kā zebra – te baltā, te melnā joslā. Varbūt atceraties kādu ar biznesa pasauli saistītu neveiksmi?

A.L.: – Skolas gados mēs, puikas, nolēmām piepelnīties. Bijām padzirdējuši, ka aptiekā par vienu odzi maksāot trīs rubļus. Sameistarojām staklītes, saķērām odzes, salikām burkā, un es devos uz aptieku. Aptiekāre tobrīd vilēja nagus, garlaikojās. Pircēji arī pa aptieku tādi miegaini staigāja. Es teicu: – *Mēs atnesām čūskas*. – Viņa: – *Kādas čūskas?! – Noliku uz galda viņai priekšā burku*.

Kā viņa kļiedza, kā viņa brēca! Visa aptieka kā skudru pūznis, tūlīt sauks miliciju, huligānus ķers! Es paķēru savas odzes un muku. Tā mums biznesa toreiz nesanāca.

DADŽIS: – Un kā sadzīvojat ar biznesa etiķeti?

A.L.: – Ir bijis tā, ka obligāti ļoti šiki jāsaģērbjas, bet maz laika. Steidzos un, mašīnā braucot, pamanīju zeķē milzīgu caurumu, apsēžoties to ļoti labi varēja redzēt. Mēģināju nolocīt zeķi, kaut kā pagriezt, taču nekas neizdevās. Tā es visu vakaru nostaigāju, ne reizi neapsēžoties.

Citreiz aproču pogu vietā dabūju sprautu saspraužamās adatas.

Pirms gadiem trim pēc ASV Valsts departamenta ielūguma braucu uz Vašingtonu. Biju sportiski ģērbies. Tur, protams, uz oficiālo pieņemšanu jābūt apģērbtam pēc etiķetes, bet es diezgan vieglprātīgi nodomāju, ka gan jau vēlāk, pirms pieņemšanas pārģērbšos. Taču uzvalka bikses izrādījās diezgan pabrīvas – vajadzēja siksnu, lai bikses nekristu nost, bet nekur nevarēju piemērotu atrast. Ko darīt? Man bija tikai zila, debeszila sikсна! Nācās likt to pašu. Bet man patīk staigāt ar neaizpogātu žaketi. Tik daudzās vietās jāuzstājas! Nevarēju koncentrēties – visu laiku bija jādomā, vai kāds redz to siksnu vai neredz. Tā līdz vēlam vakaram. Nākamajā rītā tikšanās bija mazliet vēlāk, un tad es skrēju uz veikalu.

Man nekad nav laika apskatīties, ko vilkt.

Drēbes ir, bet nav laika skatīties.

DADŽIS: – Vasaras saulgrieži klāt, visi dodas pie dabas krūts. Varbūt arī jums ir bijuši interesanti piedzīvojumi, tā teikt, zaļā plāvā?

A.L.: – Reiz kompānijā braucām uz Usmas ezeru ar vecu mikroautobusu Latvija. Kā pabraucām gabaliņu, tā mašīna salūza, kā pabraucām, tā atkal salūza. Katrā reizē jāiemet pa simtiņam, un tā visu laiku. Kā nebūt nonācām pie mērķa, un viens zinātājs rādīja labās zivju vietas. Līcītī esot viss, kas vajadzīgs, – raudas, asari, lidakas. Apsēdos, ņemos urbt, un pēkšņi ārā sāka nākt melna smiltis! Izrādījās, tas bija applūdis lauks, kur ūdens pa virsu uzsalis... Urbis pagalam. Ja urbis pagalam, nav vairs arī makšķerēšanas. Sēdāmies mašīnā un braucām mājās. Ar to kompāniju vairs nekur nebraucu, jo man nepatīk dzeršana, bet ar viņiem nevar nedzert.

DADŽIS: – Tas tāds ziemīgs gadījums. Varbūt ir arī kāds par godu Jāņiem?

A.L.: – Biju praksē, vēl studiju gados. Pirms Jāņiem mēs, studentu bariņš, satikāmies un Ligo vakarā apģērbāmies vecos uzvalkos, paņēmām spinningus un gājām uz upi ķert zivis.

Es tolaik biju slinks spinningotājs. Pie-teicos airēt. Kad kāds noķēra lidaku, es braucu savākt. Tā es tur braukāju, izvadāju visus. Laivā šnabis un zacene. Visus cienāju. Mūsu kompānijā bija iegadijies viens piekasīgs tips, kurš uzmācās ar visādiem padomiem un pārmetumiem, ka es pārāk lēni airēju. – *Nu, – es teicu, – nāc, pats airē!* – Šis iekāpa, es aizmugurē apsēdos. Bet tur bija laivas enkurs – pamatīgs akmens, striķi iesiets. Paklusām izmetu to pāri bortam, bet šis tik airēja un airēja. Sviedri plūda, gandrīz zils metās... Tā viņš noairējās, bet beigās es viņam teicu: – *Vecīt, vai bez enkura nebūtu vieglāk?* – Tā es viņam atmaksāju.

DADŽIS: – Ko jūs šķīroties novēlētu DADŽA lasītājiem?

A.L.: – Uztvert dzīvi ar smaidu!

I STĀSTS PAR TŪDALDREIJU

Tūdaldreijam patīk skatīties debesis un šļūkāt pa ielām. Tūdaldreijs ir miermīlīgs pilsonis. Reiz brālis Tūdaldreijs padomāja, ka pienācis aiks nodrēģināt vecās kedas, un izgāja pašļūkāt. Diena bija silta, pilsēta krāsaina, varētu pat eikt izglītojoša, ja vien Tūdaldreijs pacensos lasīt krāsainās reklāmas izkārtņes, ko gudri cilvēki mēdz saukt par vides reklāmu. Tā vietā Tūdaldreijs nolēma baudīt mieru, nopirka saldumu un iekārtojās uz soliņa blakus divām jaunajām māmiņām, kuras tikko bija ieaijājušas nēgā savus mazulīšus. Tomēr, kas gan tā būtu par reklāmu, ja liktu cilvēku mierā! Pēc brīža iepretim oļiņam apstājās automašīna ar J. Brown reklāmu iz piekabes un, skaļi nodziedājusi *i feel good...*, tstāja Tūdaldreijiņu brēcošu mazuļu sabiedrībā.

VIDEI VELTĪTA ATKĀPE

Vides reklāmai pieskaitāmi dažādi ceļa malā, z tiltiem, ēkām, pieturvietās izvietoti reklāmas lakāti, transparenti, mūru apgleznojumi un āmlīdzīgi patērētāja maņas kairinoši informatīvi materiāli. Kam interesē precīzs uzskaitījums, var ameklēt likumdošanā, bet dziedošās piekabes is tur neatradīsiet.

Vides piesārņojums rodas, gaisu, ūdeni, zemi tt. sagandējot ar visdažādākajiem paņēmieniem. Skaņas radīts piesārņojums ir mazāk azistams, tomēr tā ietekme uz cilvēka nervu stēmu ir ne mazāk bīstama kā, piemēram, oksīnu klātbūtne pārtikā.

II STĀSTS PAR TŪDALDREIJU

Savācis izbaidītā miera paliekas un izteicis līdzjūtību jaunajām māmiņām, Tūdaldreijs aizmirsas, ka ir miermīlīgs pilsonis, un pasūdzējās DADZIM.

Izrādījās, ka viņš nav nedz pirmais, nedz vienīgais, kurš dzirdējis jaunās līgo dziesmas. DADZIS nosprieda, ka stāstā jāievieš kāds grauds objektivitātes, un veica nelielu aptauju Rīgas ielās. Jautājām: – Vai esat redzējis mobilu reklāmu un kāds ir jūsu viedoklis?

EKSPRESAPTAUJA

- Neesmu ne redzējis, ne dzirdējis – 5
- Man mobilā reklāma patīk – 4
- Mani mobilā reklāma netraucē – 9
- Mani mobilā reklāma traucē – 5
- Mani traucē tikai skaņa – 6

Iebildumus galvenokārt izteica motorizētie rīdzinieki. Sastrēguma stundās transporta kustība ir pamatīgi apgrūtināta, tāpēc nav nekāds brīnums, ka jebkurš cits ceļu satiksmes dalībnieks izskatās pēc skabargas aci.

Rīgā atklājām divas firmas, kas piedāvā mobilās reklāmas pakalpojumu, turklāt par spīti tam, ka RD saistošie noteikumi Nr. 91 tādu nemaz neparedz, tās savus nolūkus neslēpj. Drīzāk pretēji. Firmas *Auto Media*, kurai pieder J. Brown balsi dziedošā reklāmas piekabe, vadītājs paska droja, ka, sākot darbību, firma esot informējusi RD un pilsētas galveno mākslinieku par jauno reklāmas veidu. Atbildīgās personas galvenokārt bažījušās, ka automašīna varētu kādā krustojumā un bojāt pilsētas ainavu. Laikam tāpēc tās jau gadu braukā pa Rīgu, bet likumdošanā joprojām paredzēts, ka saskaņot vajag tikai tajās uzstādītos reklāmas bannerus. Reklāmas nodeva par ienesīgo pakalpojumu firmām nav jāmaksā.

Būtībā jebkura automašīna ir privātpašūtas nozīmē – kā gribu, tā rotāju, ja vien CS to nenoliedz. Un CSDD nenoliedz. Mašīna: reģistrēta – kā kravas auto vai kā piekabe izgājušas visas tehniskās apskates. Gluži tā kā, piemēram, ar *RIMI* vai *MAXIMA* reklāmu i zīmētās kravas automašīnas, kas piegādā v kaliem preci. Ja tā labi padomā, mobilā reklāma ir izplatīta parādība visā Latvijā... Droši vien apstākļi samulsinājis amatpersonas un ka' jīs RD pārstrādāt saistošos noteikumus.

Tajā pašā laikā vides reklāma ir viena sakārtotākajām jomām. Padomājiet, cik in: tūciju jāizstaigā, cik papīru jāsaķaņo, pirms dodas uzstādīt vienu reklāmas transparer vai *City light* stendu. Process ir līdzvērtīgs mā celtniecībai, tikai zemes grāmatas iegāde n vajadzīga.

No vienas puses, likumdevējiem taisnība, pretējā gadījumā pilsētas varētu piemeklēt Pc jas liktenis. Ja esat braucis cauri šai valstij, būsi pamanījis bezgaumīgo reklāmas plakātu jū! Pat mazos ciematiņos rodas iespaids, ka katra polim ir kaut kas pārdodams, bet ja prece beig sies, viņš novietos pie sētas plakātu – *iznomā kaimiņu, par saprātīgu cenu*. No otras puse iespējams, ka, procesu vienkāršojot, iegū gan reklāmu pasūtītāji, gan patērētāji, jo lab reklāma ir operatīva.

III STĀSTS PAR TŪDALDREIJU

Tūdaldreijam patīk skatīties debesis. Viņ vērō mākoņus, līdz tūdaldreijiskajā prātā dzim: doma par jaunu mobilās reklāmas veidu. Nek jauna pasaulē nav, tomēr doma ir uzmācīga u gara acīm viņš jau skata virs pilsētas lidojošu u aiz sevis reklāmas saukļus velkošu lidmašīnu...

Varbūt nākamie saistošo noteikumu labojum nemaz tik ilgi nebūs jāgaida?

K. RANC

J. Kārklīņa ilustrācija

KOMENTĀRI

RĪGAS DOME Pēdējā gada laikā Rīgā ir parādījis jauns reklāmas veids, līdz ar to tiek izstrādāti saistošo noteikumu projekti un ieviests jauns termins – mobilā reklāma.

Patlaban ir izstrādāts saistošo noteikumu projekts *Par pašvaldības padevu par reklāmas izvietošanu Rīgā* un projekts *Grozījumi Rīgas domes 2005. gada 1. marta saistošajos noteikumos Nr. 91 Par reklāmu, izkārtnu un citu informatīvo materiālu izvietošanas kārtību Rīgā*, tie ir izskatīti atbilstīgajās Rīgas domes komitejās un Juridiskajā departamentā – atļicis vien prezidija un Rīgas domes sēdē.

Saistošo noteikumu projekti tiks virzīti izskatīšanai Rīgas domē.

Saistošajos noteikumos *Par pašvaldības padevu par reklāmas izvietošanu Rīgā* ir atnāts mobilās reklāmas termins, t.i., mobilā reklāma – reklāma uz speciāli izgatavotām izmantotām piekabēm, konstrukcijām un transporta līdzekļa un reklāma uz cilvēku izmērītajiem plakātiem, stendiem, transparentiem. Mobilā reklāma tāpat kā jebkura cita reklāma būs pašvaldības nodevas objekts. Tā tiks piemērots noteikumos noteiktais vidējais koeficients, tematiskais un zonas koeficients.

Grozījumi Rīgas domes 2005. gada 1. marta saistošajos noteikumos Nr. 91 Par reklāmu, izkārtnu un citu informatīvo materiālu izvietošanas kārtību Rīgā. Grozījumi paredz pabeidēt mobilās reklāmas terminu tāpat kā priekš minētās saistošās noteikumi, kā arī papildinās 5.1. apakšpunktu ar trešo teikumu šādi redakcijā: *Nakts stundās reklāmā aizliegts izvietot skaņas efektus.*

Mobilai reklāmai tāpat kā jebkurai citai reklāmai nepieciešams saskaņot specefektus, tai jābūt arī skaņai.

Saskaņā ar Ministru Kabineta noteikumiem jānodrošina trokšņa mērījumu veikšana: laboratorijā, kuras akreditētais valsts aģentūrā Latvijas Republikas akreditācijas birojs un par kurām Ekonomikas ministrija ir publicējusi paziņojumu *Latvijas Vēstnesis*.

Ja tiek pārsniegtas pieļaujamais trokšņa līmenis, tad pārkāpēju var sodīt saskaņā ar Ministru Kabineta noteikumiem par pieļaujamā trokšņa līmeni.

Ar cieņu DACE KIRKE, Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta sabiedrisko attiecību speciāliste

Nemot vērā to, ka reklāmu mašīnas arī ir ceļu satiksmes dalībnieki, lūdzām komentēt šo situāciju Ceļu satiksmes drošības direkcijai.

SDD Reklāma ir izvietota piekabē, tātad uz to attiecas noteikumu sadaļa, kas reglamentē kravas pārvadājumus.

CEĻU SATIKSMES NOTEIKUMOS PAR KRAVU PĀRVADĀŠANU TEIKTS:

Kravu transportlīdzekļi novieto un, ja nepieciešams, nostiprina atbilstoši normatīvajos aktos par kravu nostiprināšanu noteiktajām prasībām, lai krava:

- neapdraudētu ceļu satiksmes dalībniekus, nenokristu un nevilktos pa ceļu;
- neierobežotu redzamību;
- neietekmētu auto stabilitāti;
- neaizsegto lukturus un numura zīmes;
- neradītu troksni un nepiesārņotu apkārtējo vidi.

Ja šo transportlīdzekļu vadītāji neievēro Ceļu satiksmes noteikumus par kravu pārvadāšanu, tos policisti drīkst sodīt.

Vai kādi reklāmu vadītāji ir sodīti – jājautā policistiem.

IEVA BĒRZIŅA,

CSDD sabiedrisko attiecību speciāliste

ZEMES BANKA

Par virsrakstā minēto vārdu salikumu smejas jau kopš deviņdesmitajiem. Tolaik taupīgi cilvēki iekrājumus zaudēja naudas reformā, tad *Banka Baltija* paņēma zeķi noglabāto, un ar ticību kredītiestādēm bija cauri uz ilgu laiku. Ļaudis atgriezās pie vecu vecā paņēmiena, kas laukos zināms kopš tiem laikiem, kad naudu izgudroja un glabāja māla podos ieraktu zemē. Nav jau tā, ka šajā noguldījuma veidā nebūtu jauninājumu – māla podus nomainījušas stikla burkas. Tikai ar šiem ieguldījumiem ir tāpat kā ar stiklu – te tas ir, bet te – lauskas vien.

Tā, piemēram, noticis Kuldīgas rajona Nikrāces pagastā, kur nupat nācis gaismā pagalam neveiksmīgs ieguldījuma gadījums: kāds kungs savus ietaupījumus – divtūkstoš latu un juvelierizstrādājumus – smuki salicis burkā un paslēpis neapdzīvotās mājas kurtuvē. Paslēptuve izrādījās nedroša – kamēr mājās remonts, kamēr šis, kamēr tas, burka izgaisa kā nebijusi. Policija, ķērusies pie zemes bankas lietas, noskaidroja, ka nelaimīgajam vīram nauda tiešām bijusi un tiešām, teiksim tā, neveiksmīgi ieguldīta. Visas cerības vēl atmetas nav, un policija cer sadzīt burkai pēdas. Lai cik tas būtu smieklīgi (te gan viedokļi atšķirsies – smieties vai ne), Kuldīgas rajonā šis nebūt nav pirmais gadījums, kad izgaist tā sauktie zemes bankas ieguldījumi.

Pirms vairākiem gadiem kāda kundze Rudbāržu pagastā savu pensiju samainījusi burtiski *cietajā valūtā*, tas ir, metāla latos un divlatniekos, tos gliši sabērusi burkā un burku paslēpusi tur, kur pat zagļi nelodā, – mēslu čupā jeb, kā laukos skaidri un gaiši saka, sūdos. Ticiet vai ne, nauda bija drošībā, jo vēlāk izrādījās, ka ne tikai sveši, bet arī saimniece pati vairs nezināja, aiz kura izcilnīša burka meklējama. Nu saimniecei spuras gaisā, nu viņa atcerējās, kas un kad sētā nācis, kas un kad gājis, bet Rudbāržu policijas iecirkņā inspektoram uz galda nogūla iesniegums: tā un tā, nauda, redz, bija, bet vairs nav – ne burkas, ne naudas. Meklējiet. Punktum. Tad nu sētā zibenīgi

notika, kā to smalki sauc, sanācijas process vai, latviski gan teiktu vienkāršāk – ņēma to sūdu čupu un pārkrāmēja. Joku nekādu, pensija pie pensijas, tāpēc naudas burkā bijis daudz. Visas smalkās pagasta dāmas un iespējamie nācēji un gājēji kopā ar policistu spožās pogās zināmās substances kaudzi pārskatīja, izanalizēja... Burka tiešām atradās, turklāt ar visu naudu! Tā, redz.

Zināms arī kāds gadījums, kad maldugunu vadāts zelta meklētājs Latgalē noracis veselumu pilskalnu. Arheologi vēl ilgi laužījuši rokas, jo viņuprāt, vērtīgākais bijis neglābjami samaitāts. Rokas laužījis arī uzņēmīgais zeltracis, jo kārotās bagātības izrādījušās māņi.

Pagājušajā gadā Liepājā kādā vecā mājā atrada zelta lietīņas, sacelot tādu ažiotažu, ka dārglietu meklētāji turpat vai visu pilsētu pārraka krustām šķērsām – un ja nu tomēr?

Tā ka ar zemes bankas ieguldījumiem ir tāpat kā biržā – kāds iegulda un neko nedabū, kāds atkal neko neiegulda, bet dabū. Kur te taisnība?

Ieguldījumus audītējis S. KURMIS

Z. Zaharāna ilustrācija

FAKTS

Saulgriežos latvieši cerēja uz apslēptas bagātības atklāšanos. To piemin arī trimdas latgaliešu zinātnieks profesors Leonards Latkovskis grāmatas *Dzymtos zemes ļaudis II daļā* (1983), kur viņš apraksta, kā latvieši Zāļu dienā pušķojuši lopus ar ziediem un jāpuzālēm. Tā ir sena tradīcija, jo govīs bija naudas lopi (maksāšanas līdzekļi) jau kopš seniem laikiem tāpat kā senajiem romiešiem siklopi – aitas un kazas (par to liecina valodas dati).

Diezgan izplatīta ir legenda, ka Jāņu naktī ap pusnaktis laiku pa plāvām klistot kāda labā barota, vientuļa govs, kas beigās sabirstot par naudas čupu. Kurš piesteidzas pirmais, varot pagrābt kādu sauju.

I. SALCEVIČA

VĀRDS LASĪTĀJIEM

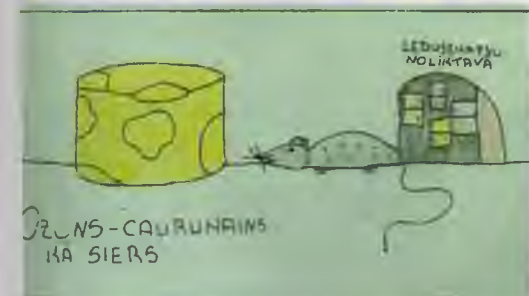
29. maijā notika Latvijas Vides ģeoloģijas un meteoroloģijas aģentūras organizētās kampaņas *Ozona slānim draudzīga skola* noslēgums, kurā apbalvoja arī bērnu karikatūru konkursa **3 MM OZONA** uzvarētājus. Kampaņā piedalījās vairāk nekā 200 Latvijas skolu. Specbalvas *Par apokaliptiskāko Jāņu atainojumu* un *Māksliniecisko izpildījumu* piešķir arī DADZIS.

Kampaņas moto: *3 mm ozona – saudzē un esi pasargāts!*, jo, lai gan ozona slāņa normālais biezums ir tikai 3 mm, tas ir pietiekami stiprs, lai Zemi aizsargātu no pārāk intensīvā saules ultravioletā starojuma.

DADZIS labprāt publicētu visus darbus, diemžēl tas nav mūsu spēkos. Tāpēc, īpaši neizceļot nevienu autoru, sniedzam tikai mazu ieskatu.

OMAS IZGLĀBS PASAULI

DADZIS TESTĒ

Durvis uz paralēlo pasauli ir kaut kur blakus!

Sokejošā ziņa mani sasniedza tramvajā, tur blakussēdētāja – viena no tiem cilvēkiem, kuriem avīzes lasoši svešinieki ir sava veida etišs, – ciešā uzraudzībā šķirstīju *Mistisko Sensāciju!!!* cerībā pēc iespējas ātrāk nokļūt dz rakstam par kādas meitenes cīņiņu ar ēšiem dēmoni. Tomēr skatiens apstājās pie speciālistu apgalvojuma par 240 Zemes pvalkiem, kuros eksistējot paralēlās pasaules.

Ātri pārscrienot uzrakstītajam, uzzināju, ka likolajam reiz uz mājas sliekšņa parādījusies aila meitene un ka tādēļ viņu piemeklējusi ir dslēkme, bet Andrejevs teicis, ka kaut kas šds eksistē jau kopš XVIII gadsimta. Ar to ietika, lai domas par paralēlo pasauli mani āņemtu un neiktu mieru visu atlikušo mājupceļu. Brīžos, kad mani kaut kas neliek mierā, es to vai nu notestēju, vai arī apēdu āpēc lasītājiem ir gājis secen brīnišķīgs aktāts par Madagaskaras tarakānu dzēšanu Latvijas apstākļos).

Bija divi galvenie pieturas punkti: uz paralēlo pasauli ved durvis, un tās ir kaut kur dzās. Par laimi, dzīvojot daudzdzīvokļu mājā, īvmā esošu durvju atrašana ir vieglāka ar vieglu. Kuru no divdesmit variantiem lai vēlos? Tā noskaidrošanai bija tikai viens prātīgs veids.

Nostājos kāpņu laukuma vidū un, dziļi ielcis krūtīs elpu, iesaucos: – *Sezam, atveries!* Nekā. Durvju miers bija nesatricināms. ikam vajadzēs mēģināt ar frāzēm no *istiskās Sensācijas!!!* raksta.

– *Elles tuneļi!* – Nekā. – *Hidrokošims!* – Klučikstoņa. Beidzot! Trauksmaini skatījos apkārt, cenzdamies ieraudzīt, kuras tad bija irvis uz paralēlo pasauli. – *Beidz taču vienreiz rot, idiots nolāpītais!* – Jūs esat no paralēlās saules? – *Aizej, izgulies!* – Durvis aizcirtās, un lēniem soļiem devos mājup, mierinādams vi ar domu, ka viss varēja beigties krietni patīkamāk, ja būtu iegādājies nevis *Misko*, bet gan *Erotisko Sensāciju!!!*

J. SVINAGALVA

FAKTS

1. *Mistiskā Sensācija!!!* – laikraksts; izmanizdevumu *Sekretniye Issledovaniya, Tainaja stj, NLO* u.c. materiālus.

2. SIA *Neredzamā puse* – laikraksta izveji; ir atbildīgi arī par laikrakstu *Erotiskā Sensācija!!!, Kriminālā Sensācija!!!, Kriminālā aule* un *Tautas dziedniecības un zinības re nākšanu pasaulē.*

3. Ļiņiem patik izsaukuma zīmes.

4. Raksturīgais knifs – mistiski sensacionālai informācijai tiek pieskaitīti gan dzelzceļa ture, gan dzeza dziedātājas mīlas ari ar ķirzakveidīgiem citplanētiešiem.

5. Kā ziņo *Kriminālā pasaule*, labākais ekls pret galvassāpēm ir giljotina.

ĻEŅINS MŪŽAM DZĪVS!

Portālā *tvnet* parādījusies ziņa, ka Rīgā Cēsu ielā tiekot atjaunināts Ļeņina muzejs. Jau tagad bez liekas reklāmas to varot apmeklēt. Tiek ziņots, ka ekspozīcijā esot arī kāda gulta.

Ja tā ir tā pati, tad labi to atceros. Padomju laikā vienā no zālēm arī stāvēja gulta un skolas bērniem tika pausts, ka tajā nakšņojis pats V. I.

Sešdesmito gadu beigās Ļeņina memoriālā par naktssargu strādāja kāds mans paziņa. Neskatoties uz cieņu, ko jutām pret proletariāta vadoni, paziņas dežurnaktis reizēm notika pat padižas dzīres. Reiz Ļeņinsargs, kad viesi rīta pusē bija pametuši svēto vietu, ar savu meiču nedarīja neko citu kā milējās. Uzkūlās kontrole. Pēc tam biedru tiesa, protams, arī vilka pase. Biedru tiesā kāds no apsardzes priekšniekiem teicis (protams, krievnieciski): – *Kā tu, kuņas dēls, varēji Vladimira Iljiča memoriālo gultu pārvērst par amorālu midzeni?*

Tagad, uzzinot, ka legendārā lažiņa (nav svarīgi – tā pati vai cita) atguvusi savu mājvietu, rūpējoties par muzeja atjaunotāju rūpalu, rosinu noteiktās stundās to par saprātīgu samaksu iznomāt milniekiem. Kurš gan negribēs pamīlēties gultā, kurā savas miesas reiz pūtinājās dižais proletariāta vadonis!

Ierosinu milniekiem izsniegt arī bukletīņu. Teksts varētu būt šāds:

✗ *Var milēties arī bez prezervatīviem, jo Ļeņinam un Krupskajai nebija bērnu.*

✗ *Iesakām nenodarboties ar orālo seksu, jo Ļeņins sirga ar smadzeņu sifilisu.*

✗ *Iesakām Ļeņina cienīgu milēšanās ritmu – viens grūdiens uz priekšu, divi atpakaļ.*

✗ *Nelietojiet narkotikas, jo sekss ir opijs tautai!*

✗ *Istenā vara ir visas zemes seksualizācija!*

A. MANSBERĢIS, J. Kārklīņa ilustrācija

P.S. Ja mani priekšlikumi tiek īstenoti, tad sev pienākošos naudisko honorāru mainu pret baudisko – man līdz mūža beigām tiek nodrošināta viena nakts nedēļā V. I. Ļeņina memoriālā amorālajā midzenīti.

BEZ VĀRDIEM

K. Auzenbergs

ES un mēs

SIERA LIKUMI un Jāņu gars

Kādā pavisam nesenā rīta stundā izmeklētājs Secis ieskatījās kalendārā. Daudz pieredzējušais speciālists zināja, ka rūpīga informācijas vākšana parasti palīdz nepalaist garām svarīgāko. Tā bija arī šoreiz, jo pēc pāris minūšu ilgas uzcītīgas smadzeņu darbināšanas Secis par pilnīgi drošticamu uzskatīja faktu – ir gaidāmi Jāņi.

Tas lika sarosīties. Jo, redziēt, izmeklētājs Secis ir vecpuišs. Nu jau pāris gadu desmitus ap Jāņiem Secis top par dedzīgu papardes zieda meklētāju. Viņš ir uzkrājis pamatīgu pieredzi zieda meklēšanā un atrašanā – Secis zina, ka apmierinošus panākumus var gūt, ielienot papardēs ar pāris desmitgrādigā alus divlitrenēm. Tomēr vispiņķerīgākā daļa ir labas kompānijas atrašana. Nepieciešams pamatīgi sagatavoties, un ļoti būtiski ir iepriekš apgādāties ar sieru.

Katru gadu izmeklētājs Secis rūpīgi inspicē savu dzīvokli, bet nelaimīgā kārtā vēl nav atradis tajā govi. Varbūt tāpēc, bet varbūt vecpuišiem un darbaholiķiem raksturīgās aizņemtibas dēļ viņam nav iespējas izgatavot sieru pašā vajadzībā, no savā saimniecībā iegūtiem produktiem, ko pieļauj EP un Padomes regula Nr. 853/2004 (tā nosaka īpašus higiēnas noteikumus dzīvnieku izcelsmes pārtikai). *Rimi* un *Maxima* var nopirkt tikai dažādu firmu izstrādājumus. Arī mazajos veikaliņos mājās sietu sieru nevar atrast.

Šogad, savtīgos nolūkos izmantodams savu izmeklētāja apliecību, Secis sazinājās ar Zemkopības ministrijas (ZM) pārziņā esošo Pārtikas un veterināro dienestu (PVD), lai noskaidrotu, kur var iegādāties mājās gatavotu Jāņu sieru.

Laipnā PVD darbiniece T. Marčenkova paskaidroja, ka Latvijas likumdošana par pārtikas produktu izplatīšanu joprojām ir tapšanas stadijā. PVD vadās pēc divām tiešām lietojamības regulām – EP un Padomes regulas Nr. 852/2004 par pārtikas produktu higiēnu un jau minētās Nr. 853/2004.

Lai pārtikas mājražotājs drīkstētu pārdot savu produkciju, viņam ir jāreģistrējas PVD. Atkarībā no produkcijas veida tas varētu izmaksāt apmēram piecus latus. Inspekcija šad un tad ieradīsies pārbaudīt lopiņu veselību un dzīves apstākļus, kā arī inspicēs (pagaršos?) sieru. Apmainā pret sagādātajām neērtībām mājražotājs drīkstēs pārdot sieru pie savas mājas vārtiņiem (ja apkaimē nav piesārņojuma!) un visos tirgos, kas aprīkoti ar uzglabāšanai paredzētām iekārtām. Diez, ar ko tirgus saldētavas ir labākas par veikalu saldēšanas iekārtām, nodomāja Secis.

Tomēr izmeklētājam un citiem patērētājiem būs jāpagaida, līdz mājās sieto Jāņu sieru varēs nopirkt arī veikaliņos, super un hipermarketos, jo ZM vēl tikai strādā pie noteikumu projekta par šī un tam līdzīgu produktu tirgošanu mazumtirdzniecībā.

Pagaidām meklējiet vārtiņus ar siera tirgotāju nepiesārņotā apkaimē, ejiet uz tirgu vai gatavojiet sieru paši.

JĀNIS OZOLIŅŠ

EP – Eiropas Parlaments

Kultūras mantojums

E. Bodnieks

Latvieši ir svinējuši Līgo svētkus un Jāņu dienu tūkstošiem gadu. Obligāta Līgo vakara piedeva ir bijusi un ir apdziedāšanās, humors un joki. Tas redzams arī dažādos laikos zīmētās latviešu mākslinieku pastkartēs un karikatūrās.

Lai jums lustīga ligošana un, pats par sevi saprotams, papardes zieda meklēšana!

Es cimdīgu modrīn,
Vienu reizi mērdama
Es pūšiti noskatīju,
Vienu reizi redzēdama

G. Kailerta izdevniecība /N

Nakut šurpu, Jāņa bērni
Es bagata saimniece,
Se gaillītis iztečēja
Medinam kājupām

E. Bodnieks

Nemūžam nedabiju,
Ko dabūju Jāņa nakti;
Es dabūju meitas vārdu,
Kas man vīru vāpūstā

Ligsmus Ligo svētkus!

A. Apsītis

Ligsmus Ligo svētkus!

Nac, Janiti, dod rociņu
Ko es tev davinašu:
Es nopinu puku kront
Tavs varda dienīša.

R. Suti

Ligsmus Ligo svētkus!

A. Apsītis

Ligsmus Ligo svētkus!

A. Apsītis

VĀRDIEM

U. Mežavilks

BEZ VĀRDIEM

F. Makstnieks

vasarā, jāpa bērni,
tāp vā nāpā!
Jāpa bērni, kas pān tās,
i dārt, mēru tās.
2047

Līgsmus Ligo svētkus!

A. Apsītis

E. Plātes izdevniecība /NN/

BEZ VĀRDIEM

F. Makstnieks

Sarkanais stūrītis

No K. Barona Nerātnajām latvju
dainām noskatījies
A. Liepiņš

NEBĒDĀ, TU, VĪRIŅ,
ŠE IR VISI GABALIŅI:
ŠE PUPIŅI, ŠE NABIŅA,
ŠE GRĀVĪTIS LEJIŅĀ.

NIEKI, NIEKI, TAUTU DĒLS,
NO MANIM ŠONAKSNIŅU,
KĀ KRITĪŠU, TĀ GULĒŠU
AR VISIEM LINDRAKIEM.

Jāņu nakts paruna:
NESKATI MEITENI NO VAINADZIŅA

ŠIS UN TAS PAR SIEVIETĒM

Ja sievietei, pa ielu ejot, galva noliekta uz labajiem sāniem, viņai ir mīļākais. Ja galva noliekta uz kreisajiem sāniem, viņai arī ir mīļākais. Un vispār, ja sievietei ir galva, viņai ir mīļākais.

Precētas sievietes sapnis: kaut reizi mūžā aiziet ar iepirkumu somu uz juvelieru veikalu, nevis uz pārtikas bodi.

BEZ VĀRDIEM

J. Bulkiņš

J. Kārklīņš

Sava kārtējā Latvijas apmeklējuma laikā Eiropas Savienības (ES) komisāru īpašā augstā padomnieka statusā es pamatīgi sastrīdējos ar savu kolēģi, ES informācijas sabiedrības un plašsaziņas līdzekļu komisāri Vivjenu Redingu. Viņa visādā nēmas pelt latvju uzņēmumus pato, ka tie savā darbā nepietiekami izmanto internetu. Situācija šajā ziņā, pēc komisāres teiktā, esot slikta, jo Latvija starp 25 ES valstīm atrodas 23. vietā. Savukārt informācijas tehnoloģiju lietojuma ziņā starp iedzīvotājiem Latvija ieņem 13. vietu. Liela daļa uzņēmumu produktivitātes tiek sasniegta ar informācijas tehnoloģiju palīdzību, un tas arī vēlāk ietekmējot ekonomiku, latviešiem norādīja komisāre. Arī e-pārvaldes izmantošanas ziņā Latvijā esot viena no sliktākajām situācijām ES.

A. Mukāns

Sludinājums:

Meklēju vīru – smēķētāju, iedzērāju, blandoņu. Uzskatu, ka laulātajiem draugiem jābūt ar kopīgām interesēm.

Es šīs nepareizības nevarēju vien noklausties un sāku madam Vivjenai iebilst: – *Kā ta nu neizmanto internetu? Un kā vēl izmanto!* – Nezinu kādos uzņēmumos viņa iegriezusies, bet es, lai kurā arī ieietu, to vien redzēju, ka darbinieki sēž pie datoru ekrāniem un citīgi klabina taustiņus. Vienīgi nesaprotu, kāpēc viņiem visiem – vai tie būtu banku darbinieki, vai lielo uzņēmumu klerki, vai ministriju un pašvaldību ierēdņi, jāpilda pilnīgi vienādi uzdevumi. Puse manis redzēto darbinieku strādāja ar portālu, kura nosaukums ir *Draugi*, bet otra puse – ar portālu *Delfi*. Pirmie vaiga sviedros šķiroja, vēra valā un ciet bildītes, kurās varēja redzēt bēbjus, sunīšus, tantītes un onkulišus, sapņu vīriešus un sievietes. Šie darbinieki arī rakstīja apmēram šādus tekstus: – *Es rullē, tu rullē, čau, lai tev laba diena*.

Savukārt tie, kam uz ekrāna bija rakstīts *Delfi*, augu dienu rakstīja komentārus, taču mana smalkā audzināšana neļauj atkārtot to, ko viņi tur rakstīja, īpaši, ja runa bija par augstām valsts amatpersonām un redzamākajiem biznesa pārstāvjiem. Šādus vārdus, tikai ne tik ļoti skarbus, es iepriekš biju redzējis kādās Maskavas foršates publiskajās labiercībās uz sienas. Jādomā, ka tā ir kāda īpaša šīs valsts tradīcija un kultūras sastāvdaļa – ārēji visnotaļ solīda paskata, žaketēs un kaklasaitēs tērpti, advancēta imidža kungi, ak, un arī labi manikurētas dāmas raksta portālu komentāros tādas lietas, ka pat mani turku kara laika cīņu biedri kazarmās, ar utīm kaudamies, to lasot, nosarktu.

Es tā iedomājos – ja latviešiem iedotu vairāk datoru, viņi vispār pārceltos dzīvot uz virtuālo realitāti un no tās ārā neiznāktu. Turpretī, ja viņiem visus datorus atņemtu, viņi vēl ņemtu un sāktu strādāt, un tad nabaga pārējā ES vairs nespētu konkurēt ar Latvijas pārkarsušās ekonomikas apstākļos saražoto preču kalniem.

Ja vēlaties dzirdēt citus manus stāstus, tiksimies Minhauzena muižā Duntē!

Jūsu Hieronīms Kārlis Fridrihs von Mihauzens

Minhauzena

JĀN' MUS' PUSĒ

Kuraž Krišs (Kārlis Zvejnieks) dzimis 1921. gadā Ukrainā, šobrīd dzīvo ASV. Tāmnieku dialektu apguvis Ventspilī no vecmāmiņas. Krājums *Ventiņ puš*, kurā ietilpst arī *Jān' mus' pusē*, ar Reiņa Birzgaļa ilustrācijām pirmo reizi izdots emigrācijā 1967. gadā un sajūsminājis Jāni Jaunsudrabiņu. K. Zvejnieks joprojām ir čakls darbinieks latviešu kultūras druvā.

Jān' mus' pusē

Saziedēj's, kad baltes āb'liš,
Dažs labs saimnieks plaut sāk sien,
Vairs līdz Jāpēm mazs, mazs gāb'li
- Jā, tas laiciš ātr skrien! -

Kas tie Jāp ir, puš un meitan,
To bez teikšēn katrs zin.
Nu pa mūs pus Jāpēm šeitān
Pastāst's es, kā tur tos svīn.

Jau pierms Jāpēm vesel mūžeb
To vien rune mazs un dižs:
Šogad Kaspares un Rūzes
Ligšēn būs un jandāliš.

Puš neko - tie viene miere
Izgriež uns's uz ougš un ciere,
Ēt pa slepnem pagast meits
krej pie šuvejs šūdant kleits.

ospriež Griet, kas sen mīl Miķel
to baken bārd un ciķel:
ā tas tālāk nevar iet -
īkels Jāpes jāpēm ciet.

Pieles viņam klāt un prases
Kout tas iznāks vārdes ases:
„Miķel, vo tu preces man'
Jeb es Jāpes ies ple Žan.”

Veces tēvs, ko cit souc papiņ,
Dabū iesal, roug un apiņš,
Iesals ja tev četr pūr,
Als tur sanāks vesel jūr.

Zāl dien tad tik sākses roseb,
Lai Dievs pasarg, ja kāds knoses!
Roujes vec un roujes joun,
Neviens neies dar't sev koun.

Vils, kas strāde te no pārziem,
Brouc a maģe Janc pēc bērziem,
Puške vārt's un puške sēt,
Darb tik doudz, ka knap var spēt.

Milds liek baltmaizkukuļš galde,
Apgriež cepet, pamais salde,
Puc'je plīt un puc'je grīd,
Šodien jābūt viss kā spīd.

Bet kad vak're krēsl metes,
Ligšēn šur tur sāk pa retēm,
Nu var mučel ķīle velt:
Jāp bērņem būs maz ko pelt.

Tur viņ nāk jou skand'nam dziesms,
Bogem vien - tik doudz, ak briesms!
Katram krons uz gāl va rok,
Nu tik ligšēn būs un jok!

Kaspar saimnikam a vecen,
Ozol krons a neiet secen;
Pa to Jāpbērņ noprās al'.
Jeb a sieram nogriezt gal'.

Saimniec apaļ, maz un vēlig.
Izdaļ sietē sier it zēlig.
Šim pa druskam, tam pa drusk,
Aizmirsts netiek pēd'jes susk.

Bet visvairāk vīrišķ spiežes
Tur, kur šnākdams krūzes gr
Vectēv brūvtes iesal als -
Sievš lai lasas tik pie mals.

Kubliņ Miķels garš kā nūdel
Abem rokem stute pūdel;
Brīnes bērņ tik atplēst mut:
„Kas par gar un varen stut!”

Darvots pakuls kad sāk švirkstē
Gaise uzskrien piermes dzirkstē
Pārskrien priecīg šalkšēn: „O!
Noskan saimnik balss: „Ligo!”

Apligšēn tad ar nu sākes
Un pa krietnam, tā kā nākes
Puš un meits bez koun un bēd
Savstarpig viens otr ēd.

Dziesm kamols, kad sāc's tītes,
Ja tā grib't, var dzied't li rītem
Vir jau izdzēr's trīs muc al,
Vēl tā dziesm nav uz gal.

Tad uz reiz pēc lab laik nīkšēn
Atskan gaise priecīg džīgšēn:
Skan tur pijol, pleit un bas,
Polk var lēkt līdz liels un mazs.

Vils, kas piermes dancet manes,
Zem' jo zem' priekš Karlīn klanes:
„Mīle meitan, nāc uz plac
Pamēgant šo jampadrac.”

Griet teic Jankam: „Danc't tu nemāk
Ķer sov rok man bišķin zemāk.”
Atrūc Jank: „Es tā nav rad's,
Ka man kāds uz blēpām māt.”

Un kad vis' tā sajūk kope,
Ļet tur kā pie bītem strope:
Visur čum un visur dūc,
Cīts jou noreibs četrāps šluc.

Jān' mus' pusē

et ne visem, kas guļ zāle.
kāps als vai špabs ir gāle.
tam, noreibs kas kā muš,
ilsteb goužam sierd plēš puš.

skat, Jūls, jou nomets stabul.
nīp klusam souc pa čābul.
uc sev līdz, kur papard's zied.
nāriņ kur krūmes dzied.

nīp vēl tā čuption stomjes,
uban kleit un nez ko domjes.
t ta pārliek : „ Ies tad ar',
dzēs, ko tas Jūls man dar !''

Tā viņ izklīst pār's pa pārem,
Saķeršes kā vērbaļķ spēres.
Aiziet, pazūd kur nu kur -
Vai lai vece jounes tur ?

Jāp nakts ir tik vienreiz gade,
Dažs labs pār's uz mūž kļūst rades.
Dažam labam ne pa jok,
Nospīest kamieš, nogul't rok.

Rīte agr cits guļ krūmes,
Nolēj's svārks un nokvēps dūmes.
Citam meit dod pēd'jes bučs,
Un tad aizskrien barot suks.

Šur tur izdeg's ogļ žvīge.
Aizsmacs kāds vēl kalne līge.
Nogur's katrs cises lien :
„ Nu var gaidīt Pēterdien!''

ZILI, ZAĻI DZĪVOJAM JĀŅU DIENU SAGAI DĀM

JUONEIŠAM'I DAUDZI BĀRNU...

Latviešu vasaras saulgriežu svētku – Jāņu – tradīcijām maz kopīga ar kristiešu Jāņa Kristītāja dzimšanas dienu. Tās ir daudz senākas. Latviešu folklorā diezgan plaši atspoguļots mītiskā Jāņa kulta, kur Jānis daudzīnāts kā auglības (dabas svētības) devējs un sargātājs.

Arī Latgales pusē folkloristu savākie ticējumi rāda ļaužu centienus aizsargāties pret ļauniem gariem un burvjiem, zilēšanu par isāku vai garāku mūžu, par meitu un arī puisi nākotnes izredzēm. Lūk, raksturīgākie ticējumi, ko publikācijā *Svētku un svinamo dienu parašas Latgalē* rakstu krājuma *Ceļi V* sējumā 1935. gadā min Heronims Tihovskis.

- Lai aītām augtu liela vilna, tās jābaro ar Jāņos plūktām zālēm.

- Jāņu vakarā jāsapin trejdeviņu puku vainags un jānoliek uz krustcelēm; ja pa nakti vainags nozudis, tad šīnā gadā apprecēsies.

- Priekš Jāņiem jāiet pirti, jāmazgājas un ārā slotu jāperas; no kuras puses dzirdēs puisi balsi, uz to apprecēsies.

- Raksturīgās jāņuzāles – nārbus – latgaliski sauc kuodeilys.

Ar lielām atlaidām un tirgiem ir tikusi svinēta Pīterdina, bet pēc tās gaidīts vasaras ražas brieduma laiks – Jākuba diena.

I. SALCEVIČA

Juona muotei lelas gūvis,
Kuo leluos brīža muotes:
Nu gūteņas spani slauca,
Nu teleites slauktuviti.

Juona muotes pogolmā
Treis sudobra olūteni.
Viņu dzēra raibas gūv's,
Ūtru bāri kumeleni.

Trešā pate Juona muote
Ar Juoneiti mauduojuos.
Juonam spēidē zalta peipe,
Muotei zalta gredzinēni.

Juoneišam'i daudzi bārnu,
Kai tam Drujis ubogam.
Cytu vede, cytu nese,
Cyts tecieja kuojeņom.

Ejit, meitys, kuodeilus,
Jemit mani, mozuokū!
As kuodeilu laseituoja,
Vysu zuoļu zynuotuoja.

Juoneits nese sīra kuli,
Pīters zuoļu vazumeņu;
Jākubeņs vēl bogoštuoks,
Tys vad maizis vazumeņu.

Dadzis iesaka

PIETEIKSIMIES UZ SLAVENIEM RADINIEKIE

Ļeņins dzīvoja – tā spriež objektīvi vēsturi. Ļeņins dzīvo – tā uzskata ortodoksāli kristieši. Ļeņins dzīvos – tā domā perspektīvi inženieri. Ģēnu inženierija savā attīstībā patīspēr platus soļus: lūk, ar tās palīdzību iespējams ne tikai noteikt viena pērtiķa saistību ar citu pērtiķu sugu vai arī konstatēt, ka tomēr vēršim ģēni esot visnotaļ radniecīgi, bet radīt nedabiski izturīgu pārtiku, par ko var lasīt iepriekšējā DADŽA numurā. Bet nu atgriežamies vēsturiskām personībām.

Oksfordas ģēnu speciālists Braians ir atradis Čingishana tiešo pēcteci. Viņš laiku mongoļu līdera un grāmatvedības tu pasniedzēja Toma Robinsona radniecībai apstiprinājis, kad viņiem tika atklāti iderhromosomu iecirkņi. Saskaņā ar trīs gadus ilgu pētījumiem pasaulē dzīvo aptuveni miljoni cilvēku, kuru sencis bijis Čingishans jeb Temučins nomira 1227. gadā gadu vecumā. Pētnieki uzskata, ka mongoļu līderim bija vairāk nekā simt bērnu, un no tiem tikai četri tika atzīti par oficiāliem mantiniekiem. Pagājušo astoņu gadsimtu laikā saskaņā ar ģēnu speciālistu viedokli Čingishana pēcteci notur veido vēra ņemamu Āzijas iedzīvotāju daļu.

Nu, ko teiksiet!? 16 miljoni mongoļu liec pēcteci! Ko tad, ja uzrodas kaut vai puse viņiem un kā likumīgie mantinieki sāk pieprasīt sava senča iekarotās teritorijas? Uī, kāda je sāktos! Paga, paga, zināms taču, ka Čingishan devies iekarošanas karagājienā uz Austrumropu. Cik tur tālu līdz Latvijai! Tas sāk vedināt domām, ka noteikti arī kāds XXI gadsimta Latvijā iedzīvotājs varētu būt attāls hana pēctecis. Varbūt pat visi, jo no 16 miljoniem pēctecū rādās tāda neliela daļiņa vien būtu. Tomēr štru ar visu Čingishanu, ir arī citas vēsturiskās personības!

Pieņemsim, jums nav paveicies ar slaveniem radiniekiem, bet tāgribētos, lai varētu pazīmēt piemēram, ar to, ka vecvecvectēvs bijis Kārlis vai, teiksim, vecvecmamma – Aspazija. Tāpat nē! Jādodas vien pie daudzsoļošajiem ģēnu inženieriem, un gan jau arī jums atradīs kāds slavens sencis. Kas par to, ja neaizņems nevienu no 16 miljoniem Čingishana pēctecīti vietu, – pasaulē ir arī citas vēsturiskās personības, kas izcēlušās ar cildenākiem darbiem nekā slavens mongoļu hans.

JĀNIS JASMIŅS

JŪS JAUTĀJAT – MĒS ATBILDAM

Pēdējā laikā daudz tiek runāts un rakstīts par alkohola nodarīto postu. Dažs cits turpretī apgalvo, ka sarkanvīns esot pat ieteicams. Kā tad īsti ir – dzeršana ir kaitīga vai derīga?

Ir derīgi lasīt sarkanvīna reklāmas, kur skaidri un gaiši rakstīts: *Alkohola lietošana ir kaitīga veselībai!* Statistiski un matemātiski esot atklājuši interesantu sakarību: nokļūšanas ātrums kapā alkohola lietošanas dēļ ir tieši proporcionāls patērētā alkohola daudzumam.

Vai taisnība, ka turku pipari palīdz cīnīties pret vēzi?

Kāpēc gan ne? Rūpīgi palasot gan speciālos medicīnas žurnālus, gan dzelteno presi, atradīsim, ka cīnīties pret vēzi var:

- a) ēdot ķiplokus, pieneņus, čemerīņus, pastinākus, bērzu pumpurus, melno piepi, papardes ziedus, dadžu lapas;

- b) izvairoties no ķiploku, pieneņu, čemerīņu, pastinaku utt. lietošanas.

Pats jaunākais ieteikums: dūšīga smiešanās.

Tas panākams, tikai un vienīgi lasot DADŽI. Tātad, ja DADŽA lasīšana lieliski palīdz cīņā pret vēzi, kāpēc gan nevarētu palīdzēt turku pipari?

Kāpēc tik bieži un tik daudz no saviem postamentiem tiek celti nost ministri?

Turpmāk tā vairs nebūs, jo Saeimas deputāts tēvzemietis Pēteris Tabūns nesen teica: – *Ja valdībai vajag sprāgušu kaķi vilkt aiz astes vēl līdz Saeimas vēlēšanām, tad tas sprāgušais kaķis ir jāvelk.*

Tātad visiem jāpaliek savās vietās un arī Pēteris Tabūns paliks savā vietā.

Vai taisnība, ka bārdainas sievietes tiks iesauktas armijā?

Nav taisnība. Pat bārdainus zēnus armijā neņem: viņiem jāskujas. Vispār pēdējā laikā Latvijas armijā vairs neiesauc, bet piesakās paši, turklāt par dienēšanu vēl piemaksās! Tātad: bārdainās meičas, padomājiet, varbūt tomēr ir vērts dienēt mūsu bruņotajos spēkos!

Jautājis Z. LEŠINSKIS – Atbildējis: ZIEDONIS L.

IZEJAM IELĀS

Norādes acīmredzot adresētas iereibušiem viesiem.

Jūs neticēsiet – aiz vārtiņiem atrodas lifts! Varbūt...

Bez rindām! Bez kvītīm! Jums ērtā veidā!

Abonē

www.pasts.lv vai pa bezmaksas
informatīvo tālruni **8008001**

Abonē un laimē!

No 1.jūnija līdz 26.jūnijam abonējot jebkuru Interneta abonēšanas katalogā pieejamo preses izdevumu vismaz uz 3 mēnešiem, izmantojot www.pasts.lv vai pa bezmaksas informatīvo tālruni 8008001, katrs trešais abonents dāvanā saņem "Autobuss Debesis" jauno disku "Par tavām kurpju šņorēm". Balvu fonds 600 CD.

Tagad, abonējot internetā, norēķinus var veikt, izmantojot *Hanzanet* vai ar norēķinu kartēm

VISA **VISA**
ELECTRON

Loterijas atļaujas Nr. 1556. Uzvarētāju vārdi tiks publicēti laikrakstā "Neatkarīgā Rīta Avīze" 2006. gada 4.jūlija numurā.
Loterijas nolikums www.pasts.lv

PASTS
AR ATBILDĪBU PAR UZTICĒTO

PAGRIEZ JAUNAJA VILNI!

www.radionaba.lv

NABA
93.1 FM
UNIVERSITĀTES RĀDI

Gaišos tonos

- ALFRĒD, UZ KURIENI TU?
- UZ PIRTIŅU, IZSUTINĀT KAULUS!

N. Nagaine

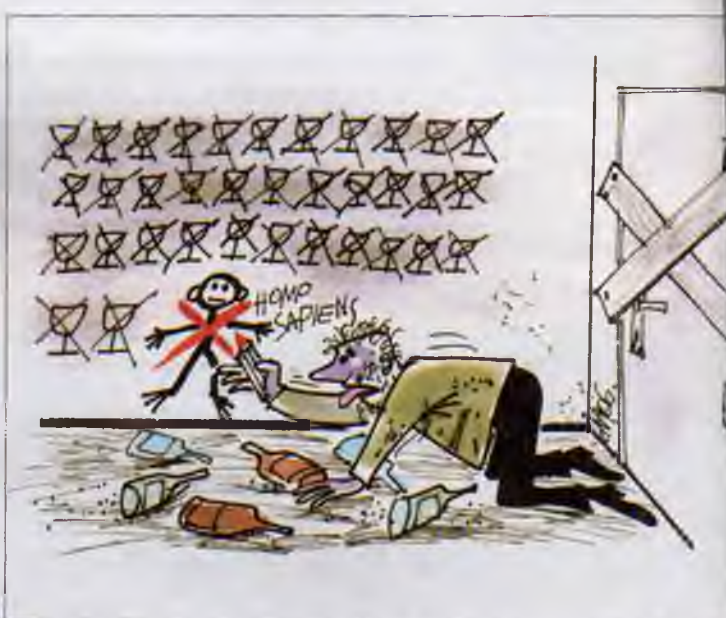
N. Nagaine

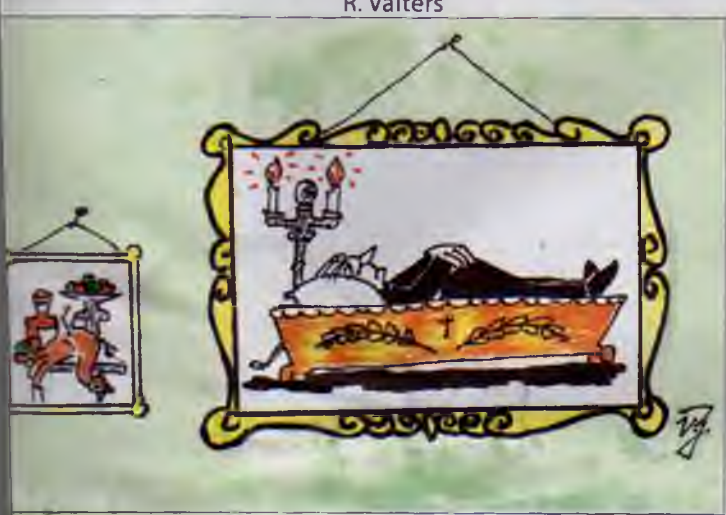
R. Valters

BEZ VARDIEM I. Melgailis

BEZ VARDIEM A. Mukāns

V. Banders

Z. Zaharāns

USĀ DABA

HRONISKĀS ZIŅAS

Hroniski risinājusies vēsā priekšvasara,
tikpat vēsu prātu ļautiņi hroniski
arijuši nelāgas lietas...

Kurzemes gāzinieki. Ventspili uz ielas
kašķējies kāds velosipēda vadītājs un auto

kučierētājs – kuram lielāks, kuram fiksāks... Sapra-
tis, ka zaudē visos strīda aspektos, velosipēdists
ņēmis talkā itin iedarbīgu argumentu – gāzes
pistoli. Par šādu gāzes palaišanu ieinteresējusies
policija.

Savukārt Liepājā 25 gadus vecs puisis gāzes
pistoli izmantojis kā rotaļlietu – šaudījes kādā
daudzstāvu namā. Policisti bīstamo rotaļlietu
viņam atņēmuši, sākts kriminālprocess.

Div' pļavinas es nopļāvu... Saskaņā ar
ticējumiem pēc Jāņiem drikstot sākt sienu pļaut.
Siena laikam gluži diletantiski gatavojas svešas
mantas kārotāji. Piemēram, Rēzeknē no veikala
Nelss teritorijas nozagti četri zāles pļāvēji 900
latu vērtībā. Zagļi laikam nezina, ka ar šādiem
agregātiem nekāds siens nesanāk – komposts
vien...

Toties no kādas mājas pagalma Emburgā

nozagta automašīnas piekabe ar 10 *Husqvarna*
krūmgriežiem. Kādam Ligo vakarā būs meijām
pārbagāti rotāti māja...

Es ieskatos akā... Meklējot dzeramo, kāda
jautrā prātā esoša Daugavpils bezpajumtniece
meklējusi, ko gan vēl tādu varētu iemalkot, u-
atradusi pamestas mājas aku. Viņu – vēl aizvien
iereibušu un mazliet sasītušos – no akas izvilks
glābšanas dienesta puisi. Dāma bijusi nikna, ka
šķidrums, kas smēlies mutē, nav bijis alkoho-
liks...

Turpat Daugavpili līdzīgi klājies kādam vīram
kurš, kaut ko murmulēdams par šnabja upēm
ķilavu krastos, meties Daugavā. Daugavpil:
glābēji no ūdens izķeksējuši arī šo bēduli. Medik
konstatējuši vispārēju ķermeņa atdzišanu
un... alkohola reibumu! Vārbūt vēlmes mēd-
piepildities?

NO AKŪTIEM JĀŅIEM LĪDZ MELNIEM PĒTERIEM

Lai apzinātu, kādas hroniskas vai gluži negaidītas nelādzības mēdz notikt vasaras saulgriežos un no kā der šogad piesargāties,
DADZIS ielūkojās gadu un piecus gadus senā pagātnē.

2005. gads

Rikšiem traktoru es palaidu! Kāds
notājs īsi pirms pusnakts ligojies pa Jēkabpils
jona ceļiem, sēžot pie traktora stūres. Pēc Ceļu
policijas darbinieku lūguma apstāties vīrs ar
su braucamrīku meties bēgt, rupji pārkāpjot
tiksmes noteikumus – pārbraucis dzelzceļa
pabrauktuvi pie sarkanā signāla, braukājis no
enas ceļa malas uz otru, traucējot citiem satiks-
es dalībniekiem. Nācies sašaut traktora riepas.
Vadītājs izrādījies pamatīgi iesviķojis.

Kas sev bedri rok, to glābēji izceļ... Ligo
enā Rīgā VUGD puisiem nācās no nelaimes
pestīt kādu vīrieti, kurš zem savas saimniecības
tas racis pagrabu vai bunkuru. Kad čaklītis
racies četrus metrus zemzemē, bedres sienas
lēkšņi iebrukušas un vīrieti apbērtis. Paligus
iesaukt izdevies tikai pēc piecām stundām. Par
īmi, bija sagruvušas ēkas betona konstruk-
cijas, veidojot gaisa kabatas, tāpēc Līgu dienas
armītis nav noslāpis.

Ugunskurs jākurina laukā! Kāds īsprātis
gā kurinājis ugunsgrāvu uz 12 stāvu mājas
alkona. Ugunsgrēkā cietis tikai viens cilvēks –
ugunsdzēsējs, kurš saindējies ar tvana gāzi.

Riepas... Padomjlaikos Jāņos mēdza dedzināt
epas. Pērn daži Daugavpils ligoņi to atcerējās,
lūgšanu pieminot, ka pirms aizdedzināšanas riepas
nomontē no mašīnas. Tā nosvīla kāds autiņš.

Autobuss – spoks. Saulgriežos aktivizējas
spoki un citi nešķīsteni. Lūk, pierādījums. Liepājā
ēc Jāņu svinēšanas VUGD vīri palīdzējuši
no rāvjā izvilkt kādu SIA *Autobusu parks* piederošu
autobusu. Uzņēmumu reģistrā šāda firma nav
bijusi atrodama, Ceļu policijai par negadījumu
nav bijis nekādu ziņu, bet SIA *Liepājas autobusu
parks* apgalvojis, ka visi tai piederošie autobusi
nav šoferi esot svaigi kā marinēti gurķi un pa
rāvjiem nevāļājoties. Ko gan no grāvja vilkuši
glābēji? Mistika...

Sargies velo! Ligo dienā jāuzmanās ne tikai
no piedzēršiem BMW džigitiem, bet arī no...
nazām meitenēm: Valmierā kāda astoņus gadus
meitenīte braucot ar velosipēdu, notrieca

93 gadus vecu tantuku; sirmgalvi aizveda uz
slimnīcu – viņai bija laužts gūžas kauls.

2001. gads

Paldies policistiem! Divainas tās sievie-
tes – papardes ziedu grib, bet augļus... Jāņu
dienā Liepājas policistiem nācies izlīdzēt kādai
izmisušanai meičai. Šī ligoņtāja bijusi tik satraukta,
ka attapusi zvanīt vien uz policiju, lai uzzinātu,
kur vēju pilsētā svētku laikā var iegādāties... kon-
tracepcijas tabletes *Postinor*... Gods kam gods –
policisti palīdzējuši.

Dāmas uzdarbojas. Pēcjāņos Krāslavā
aizturēta sieviete, kurai nav patīcis, ka mīļotais
devies papardes zieda meklējumos ar citu dāmu.
Viņas centieni sagriezt papardes zieda meklētāju
gabaliņos noveduši sāncensi slimnīcā. Aizputē
ciest dabūjusi kāda jauniete – uz vēdera pali-
kusi naža griezta rēta, kas radusies ciņā par pui-
si. Vainīgā savu vainu nav noliegusi, taču neko
tuvāk paskaidrot nav spējusi. Daudz radikālāk
rikojusies kāda rīdziniece – viņa neuzticīgu
vīrieti aizsūtījusi pie veliem. Pie viņas atrasti
slepkavības ieroči – skrūvgriezis un cirvis.

Bumba! Agrā Jāņu rītā kāds daugavpiliētis
lādējis to nelieti, kurš viņam ieteicis naktī liet-
tot tā dēvētās dziļumbumbas. Līdzās guļošais
izdzirdējis vārdu *bumba*, kritis panikā un zvanījis
policijai. Pārpratuma rezultātā tikuši evakuēti visi
saldi dusošie kādas piecstāvu mājas iedzīvotāji...

Dzert neir labil! Pie šādas atziņas nāca kāds
liepājnieks. Krietni sadzēries, viņš sāka vicināties
ar nazi un iedūra pudeles brālīnu padusē. Izvilka.
Un turpināja vicināties, līdz... iedūra pats sev
ciskā. Abi cietušie noqādāti slimnīcā.

JĀŅU FAKTI

2005. gads

● Svētku laikā ik dienu
Valsts toksikoloģijas centrā
pēc palīdzības vērsušies ap-
tuveni 10 cilvēki ar alkohola
izraisītu veselības problēmām.
Jaunākajam pacientam bijuši
20 gadi, bet vecākais bijis vairāk
nekā 70 gadus vecs. Palīdzība
sniegta arī ārzemju pilsoņiem, kas svētku
laikā pāredušies šašliku un lietojuši alkoholu,
kā rezultātā viņiem sākusies vemšana.

● Ātrā medicīniskā palīdzība Jāņu naktī
saņēmusi 781 izsaukumu.

● Jāņu naktī Latvijā reģistrēti 97 satiksmes
negadījumi, divi cilvēki gājuši bojā.

2001. gads

● Laika posmā no 21. līdz 24. jūnijam visā
Latvijā par braukšanu pie stūres alkohola
reibumā aizturēti 554 autovadītāji. – *Šogad
veselais saprāts ir ņēmis virsroku pār dzēruma
idiotismu*, – atzinis iekšlietu ministrs Mareks
Segliņš.

● Svētku laikā ĀMPS medikiem bijuši
aptuveni 600 izsaukumu diennakti, parasti
diennakti esot no 500 līdz 530 izsaukumu.

● Katastrofu medicīnas centra speciālisti
diennakti devuši 12-15 izsaukumus. Cilvēki
dažos gadījumos tikuši sadurti vai nedaudz
apdedzinājušies.

Nelāgi hroniskas lietas apkopojis VATS ON:
K. Auzenberga ilustrācija

BEZ VĀRDIEM

G. Bērziņš

LĪGO DZIESMAS UN JĀŅU ZIŅES JAUNO LAIKU JAUNAJĀS SKAŅĀS

Ai, Einār, Dieva dēls,
Ko tu vedi vezumā?
Pāru jaunu solījumu,
Kā varēju nesolīt?

Vai tie ēda, vai tie dzēra,
Vai Lembergu daudzinaja?
Diena kliedza, Delna žmiedza,
KNABis zobus klabināja.

Jūrmalnieki brīnījās,
Kādi ērmi ievēlāti:
Panēmēji, uzmetēji,
Lielī, mazi kretīniņi.

Kalvīts sūri, grūši pūta –
Attīstība pārkarsuse.
Nebij vis pārkarsuse,
Tikai drusku uzcepās.

Šleseram ar Ceļa vraku,
Zvaigznes rāda skuju taku,
Bet ir cerība šiem tipiem
Vēl uz Stendzenieka klipiem.

Kam, Saeima, tu nolēmi
Čekas maisus virināt?
Maisi pilni sīku sesku,
Lielie sen izķeksēti.

Ko mēs, bērni, darīsim?
Deputātus spēlēsim.
Sev es nemšu jahtu zilo,
Tautai došu grūbu kilo.

Aiz Kalnietes dūmi kūp,
Kas tos dūmus kūpināja?
Komogorcevs, Sabašovs,
Belokonš un Krupņikovs.

Kas tie tādi, kas dziedāja,
Aiz jūriņas vakarā?
Tie bij visi viesstrādnieki,
Īru sēņu lasītāji.

Aksenoks lielijās,
Dižus darbus padarījis,
Rīdzinieki nedzirdēja,
Sastrēgumā sēdēdami.

Tēvzemiešu biedri zina,
Ka nav lieki jādzindzina:
Batjka vairs pa vakariem
Neiziet uz sakariem.

Zociķi vairs nebūs vieni:
Kreitusu ar Kreitusieni
Raksta iekšā savā listē,
Noraugoties Raiņa bistē.

II daļa

GROZĪJUMU MIMIKRIJA

Jo nevainīgāki izskatās grozījumi, jo plašāka ir to ietekme un jo vairāk citu likumu būs jāgroza.

EVERESTA NEAIZSNIEDZAMĪBA

Neviens nav spējīgs pamanīt vislielāko kļūdu.

KVALITĀTES KRITĒRIJS

Likuma kvalitāte ir apgriezti proporcionāla tā izstrādes laikam.

BEZJĒDZĪBAS EFEKTS

Sēdes efektivitāte ir apgriezti proporcionāla deputātu skaitam un debašu ilgumam.

KĀRŠU NAMINU GĀŠANĀS

Ja arhitekti un celtnieki mājas būvētu tāpat kā likumdevēji savus likumus, Rīga būtu gruvešos.

MĪKSTĀ KRĒSLA VALDZINĀJUMS

Turies pie krēsla, jo vienmēr atradīsies kāds, kas būs iecerējis tajā apsēsties.

DEBAŠU BEZJĒDZĪBA

No kvēliem monologiem neveidojas ne dialogs, ne pluralisms.

DEBAŠU PARADOKSS

Jo nenozīmīgāks jautājums, jo ilgāk un niknāk par to debatē.

CUM BONA PACE*

Ir trīs veidu deputāti: tādi, kas mierīgi sēž un žāvājas, tādi, kas runā par mierīgu sēdēšanu un žāvāšanos, un tādi, kas ļoti skaļi runā, ka kaut kas jādara.

* Cum bona pace – latīņu val. – iekš viena miera.

TORIČELLI GARANTĪJA

Vakardienas sēdei nepieciešamie materiāli birojā noteikti tiks pasūtīti vēlākais rīt līdz pusdienlaikam. Deputātu mapes mētāsies tukšas.

IMIDŽMEIKERES LILITAS OZOLINAS PADOMS

Smaidiet! Rīt būs vēl lielāks teātris.

Artura Bloha atklātos Mērķa likumus lokalizējis SAULVEDIS TUDALIŅŠ

(Turpmāk vēl)

Dadža gailma aiz kulises

(Turpinājums no 11. numura)

DADŽA ārštata dzejdaru pulks bija izmērojami plašs un raibs kā ziedošs pupu koks. Turklāt katrs autors savā izpaušmē runāja atkarotjami. Bez jau pieminētajiem plaši zināmajiem dzejniekiem DADŽIM savus darbus sūtīja arī mazāk zināmi vai satīras laukā retāk anāmi autori, piemēram, **J. Dimants, Z. Purvs, Skudra, Dz. Rinkule, V. Straume, Z. Strauts, Feldmanis, L. Ozols, O. Majors, J. Brežģis, Pranaitis** un citi. Visi viņi bija velna pilni un trīs ar savu knifu. Zigfrīds Strauts meistarīgi iestīja dzejoļus ventiņu izloksnē.

Nesanāc...

Kaimiņ Ain man apkārt sprīņģe,
Šores bikses spīlējs cīsk.
– Dome tu, ka es tik ziņģe?
Dod man dārt ko saimniecisk!

– Labs! – dēv es krekl Aine.
– Dābs tu konfekts vesel kārb.
Salāp šito nellrūtaine,
Le i rit ko vilkt pe dārb.

Pierkstes vairāk dūrs ka krekle,
Samudžīnes spolit dieg.
Smējes Ain: – Sov skroder mekle.
Mān tāds piņģers velk uz mieg.

Ta es sace: – Sierd koč sāpes,
Nesanāks, Ain, kopdzīv mums.
To, kas lāpams, tu nov lāpes,
Bet i āzšuvš pogcaurums.

Zigfrīds Strauts

Juris Brežģis kļuva ievērojams ar savu apsvērtību slavenajam cūkkopim Antonam Bārtulim, tā publicēšanas bekonrukšu dzīvsvars sāka augt kosmiskos tempos. Jānis Dimants varēja būt, ka drukājies jau 20. gados žurnālā "Rīta". Ziedonis Purvs lasītājiem zināms galvenokārt nopietnu dzejoļu autors gan bērniem, gan pieaugušajiem un ļoti populārs dziesmu teksts sacerētājs. Taču nenoliedzami vērtīgs ir arī ieguldījums DADŽA satīriskās dzejas pūrā. Šie dzejoliši krasi atšķiras no pārējo dzejoļu pantiņiem. No tiem dvesa filozofisks

miers un nosvērts dažādu dzīves sarežģījumu novērtējums.

Varu pateikt bez šaubām, uzreiz,
Kurš pareizi domā, kurš ne.
Tu domā citādāk nekā es?
Tātad – nepareizi.

Ziedonis Purvs

Dzintra Rinkule izcēlās ar oriģinālajiem aforismiem dzejā. Pati viņa tos sauca par zvīrgzdiem. Daudzi patiešām pelna ievēribu.

Dz. Rinkule-Zemzare

G.Vindedzis

Interesanti vērsās viņas radošais process. Ieradusies redakcijā, Dzidra nosēdās blakus mašīnrakstītājam Valijai un, sagaidījusi mirkli, kad tai nebija jādrukā redakcijas raksti, sāka diktēt. Zvīrgzdi bija īsi, taču diktēšana ļoti gara, jo autore gribēja zināt, kā patīk dzejolis pirmajai klausītājai. Ja sajūsma nelikās pārāk liela, tūdaļ radās otrs variants. Nereti arī trešais. Vēlāk Dzidra savus darbus arī ilustrēja. Tajā viņa gan neguva tādus panākumus kā brālis Uldis Zemzars, taču zvīrgzdi, galvoju, palikuši atmiņā. Piemēram tikai viens no tiem.

Ko palīdz kafijdzirnaviņas,
Ja graudu pūru vajag malt?
Un ko var līdzēt krustnagliņas,
Kad pakavu laiks zirgam kalt?

Dzejnieku Valdi Rūju es vispirms iepazīnu kā redaktoru. (Viņš rediģēja manu humoresku krājumu *Bēdīgie vaļas priekš*.) Bezgala labsirdīgs, smalkjūtīgs, bez mazākām augstprātības iezīmēm. Tāds viņš jūtams arī savos dzejoļos, kuros dominēja ironija un labestīgs humors. Tos viņš sāka publicēt jau pirmajos DADŽA numuros un nezaudēja formu līdz pat žurnāla slēgšanai. Rakstīja lēni un samērā maz, bet ne velti saka – kas lēni nāk, tas labi nāk.

(Turpinājums sekos)

Alūksnes rajona
5. Grāmatu svētki notiks
22. jūnijā – Alūksnē.

Kuldīgas rajona
4. Grāmatu svētki notiks
30. jūnijā – Kuldīgā.

Turpat būs skatāmas DADŽA mākslinieku I. Melgaila, J. Bulikinas karikatūras un A. Liepiņa ilustrācijas Latviešu nerātņajām dainām.

Latgales dzejnieku 3. saiešana
Pītera diņa Rogovkā
Pētera Jurciņa pieminai
2006. gada 29. jūnijā

Programma

10.⁰⁰ Dievkalpojums Rogovkas baznīcā.

12.⁰⁰ Piemiņas brīdis Desetnieku kapsētā *Dzimtas cauri gadsimtiem*.

Piedalīsies A. Rancāne, A. Kūkojs, A. Miglīnieks, V. Dundure, N. Kalna, V. Punka, Latgales jaunie literāti, vokālais ansamblis *Rona*.

14.⁰⁰ Astes cēlāju sacensības – Kultūras un sporta hallē.

Piedalīsies literāti un politiķi:

Jānis Riučāns (Latgale), Sandra Kalniete (JL), Livija Liepdruviete (Latgale), Antons Slišāns (Latgale), Jānis Mauliņš (Vidzeme), Ausma Kantāne (JL), Eva Mārtuža (Latgale), Pēteris Tabūns (TB/LNNK), Andris Briedis (Vidzeme), Monika Zīle (LC), Jānis Grasis (JD), Kārlis Ārgalis (Zemgale), Jānis Mauliņš (Vidzeme), Anta Rugāte (TP), Laima Muktupāvela (Latgale), Arnolds Auziņš (Rīga), Staņislavs Šķesters (ZZS), Mirdza Martinsone (Latgāliskā Rīga)

Sacensības vadīs: Nautrēnu pagasta padomes priekšsēdētāja L. Plavinska un kino-režisors J. Streičs.

Kopīgu dziedāšanu starp trikmīņiem uzturēs kapela *Dziga*.

Muzicēs arī Nautrēnu vidusskolas bērnu folkloras ansamblis un *Latgales Dāmu pops*.

Sacensības vērtēs žūrijas komisija: *Latvijas Avīzes*, vietējās Latgales avīzes un žurnāla DADŽIS žurnālisti.

16.⁰⁰ Latgales jauno literātu konkursa *Latgale, mana Latgalīte* (sadarbibā ar aģentūru *Tēvijas sargs*) noslēgums un apbalvošana.

Astes cēlāju sacensību nolikums

Moto:

Pasaulē ir daudzas lielas pilsētas, kuras sākas ar burtu R: Roma, Rīga, Rēzekne, Rogovka...
(P. Jurciņš)

Mērķis: paust lepnumu par savu valsti, novadu, pilsētu vai pagastu, maza palielināšanās ar saviem labajiem darbiem, garīga dūšas uztaisīšana, jo kas gan cits sunim asti cels, ja ne suns pats, – tautas vitālā spēka un dzīvesprieka demonstrējums.

Dalībnieki: Latgales, Rīgas un citu novadu literāti, kā arī politiķi, kas pretendē pārstāvēt tautu (vai pazīsti un sajūti to, ko gribi pārstāvēt?).

Norise: vienīgi Rogovkā Pītera diņā. Uzstāšanās – uzruna, dzejas lasījums vai cits priekšnesums (4-5 min.) ciešā saskaņā ar sacensību vadītāju norādījumiem.

Balvas: izlemj un pasniedz žūrijas komisija, piešķirot arī titulus, ko radoši izdomā atbilstoši dzirdētajam un redzētajam.

LĪGO VAKARAM

LĪGO DIENAS RĪTAM

1959. gadā, kad sākās Pelšes inspirētā kampaņa pret Ligo svētku svinēšanu, 23. jūnijā bezmaz vai visā Latvijā pie uguns kuriem dziedāja tālāk publicēto tekstu. Arī turpmākajos gados tāpat.

Klīda baumas, ka teksta autors esot Ojārs Vācietis. Otrs variants – Valdis Artavs. Tomēr elefonsarunā latviešu humoristiskās dzejas klasiķis no savas autorības atteicās.

Zvanījām Ludmilai Azarovai. Sākumā viņa eica, ka tas varētu būt Ojārs, bet jāpārbaudot. Zvans O. Vācieša rakstu sastādītājam Vijai Kaņepei. Arī viņa uzskatīja, ka Vācietis, bet rakstāns okrakstos nekādus rezultātus nedevis. Vēl telefonēšanās ar vairākiem Vācieša kolēģiem. Arī viņi domāja, ka četrriņžu autors varētu būt Ojārs, bet...

Lai nu kā, bet tiem laikiem tā bija izcila izdrošināšanās un gan autoram, gan konkrētās godziesmas izplatītājiem, pat ziņģētājiem varēja draudēt nopietnas nepatīkšanas.

ANDRIS BERGMANIS

Piedāvājam jūsu uzmanībai poēmas fragmentu.

Atmaskota beidzot tika, ligo, ligo,
Senā Jāņu politika, ligo!
Izrādās, ka mūsu senči, ligo, ligo,
Bija dzērāji un plēnci, ligo!

Izmantojot savu varu, ligo, ligo,
Samaitāja tautas garu, ligo!
Nevār paciest šādu dzīvi, ligo, ligo,
Tie, kas domā progresīvi, ligo.

Kā var dziedāt, dejot rumbu, ligo, ligo,
Kad mums draud ar atombumbu, ligo!
Kecerības vien un māņi, ligo, ligo,
Bijuši un paliek Jāņi, ligo!

Nost ar Jāņu sieru, alu, ligo, ligo,
Jāņojot var dabūt galu, ligo!
Jeņķi diķa viņā malā, ligo, ligo,
Lai mums iepūš otrā galā, ligo!

JA OJĀRS VĀCIETIS BŪTU DZĪVS

Nu jau attālā vēsturē palicis laiks, kad bija regulāri jāiztop Maskavas režīmam un tā militāristiem. I tad nu Rīgas pilsētas partijas un izpildkomitejas savā iztapībā atpaliks!

Rīgas ielas regulāri pārdēvēja atbrīvotāju vārdos. Kādu atbrīvotāju?! Īstenībā jau 10. oktobrī priekšējie atbrīvotāji – vācieši – no sevis bija atbrīvojuši, precīzāk, atstājuši Rīgu. Tikai trešajā dienā zagšus, ar pāris plinšu šāvieniem no Ķīšezera puses Mežaparkā tukšajā Rīgā parādījās jaunie brīvotāji. Tāda ir vēsturiskā patiesība. Tamdēļ pagalam smieklīgas, drīzāk nožēlojamas un muļķīgas katās tās okupācijas paliekas, kas 13. oktobrī vēl pulcējās pie tā sauktā Uzvaras pieminekļa rdaugavā.

83. gadā Altonovas ielu, kur dzīvoja Ojārs, bija izlemts pārdēvēt par ģenerāļa Zahvatova ikojumā tas būtu – *sagrābēja*) ielu. Taču ar Ojāra dzīvesbiedres, krievu dzejnieces Ludmilas Azarovs neatlaidību un pūliņiem tika izcīnīts, ka iela ieguva Ojāra Vācieša nosaukumu.

Ja Ojārs Vācietis būtu dzīvs, mēs viņam rakstītu nevis uz Altonovas ielu, bet gan – *Vācietim Zahvatova ielā*.

Jāņu dienas ticējums: ja ligotājs otrā rītā var noskaitīt *Balādi par Raini*, tad viņš sagaidīs arī nākamās Jāņus.

BALĀDE PAR RAINI

Mīlo Raini, vai tu jūti,
Cik man šodien atkal grūti?
Viss pa iekšu riņķi griežas,
Kaut kas draņķīgs kaklā spiežas

Zinu – vienaldzīgs tu neesi,
Bet kā palīdzēt man spēsī?
Tev ir virsū guba smilts,
Palicis tik staru tilts.

Atceries, mēs viņu dzērām,
Kastaņjolā skuķus ķērām,
Liels tad arī tracis bija,
Uzdrāzās kad Aspazija.

Šī tad sāka tevi slānīt:
– Kā tu driksti mani mānīt!
Tu vairs neesi ciņā saucējs,
Bet gan pavedējs un šmaucējs.

Ko vien ātrumā tu spēji,
Kaut ko viņai samuldēji,
Sauci to par saules meitu,
Solījies pirkt zīda kleitu.

Stāstīji, ka lauztās priedēs
Arī viņai rozēs ziedēs,
Bet šī tomēr krauj pa hūti:
– Ko tu, vējiņ, man te pūti.

Pēc šī trača skābu seju
Sāki rakstīt bērniem dzeju.
Tie bij laiki, tā bij dzīve,
Bet tu teici – nav mums brīve.

Gadi pagājuši aši,
leti ceļi tāli, plaši.
Visur līdz mums iet tavs gars,
Tomēr makam viegls svārs.

Pagalam piesūcies, bet domām lielām
Klīst pazudušais dēls pa Rīgas ielām.
Kaut cēlies viņš ar jaunu sauli,
Tam dreb un ļodzās visi kauli.

/Padomju laikos tapis pants, autors nezināms. Ja kādam ir informācija par autoru, atsaucieties!/
ZEMNIEKU LĪVS

RAKSTNIEKS ARĪ IR CILVĒKS

Ventspils rajona Dzejas dienu nobeigums sarīkots Popē. Saimnieces izcepušas garšīgu t.

– Te izlietotas divdesmit olas.

– Cik tad jūsupuē tagad maksā olas? – pa

teresējas Ēriks Hānbergs.

– Cena ir dažāda: valdības olas lētākas, priv

to cilvēku olas dārgākas, – saimniece atbild. –

viens vīrs savas olas atdod par puscenu. Bet viņa

ir ļoti maziņas.

Satīriķi no honorāriem vien izdzīvot nespē

tāpēc spiesti strādāt jebkuru darbu.

– Es strādāju tādā vietā, kur cilvēki nāk atvie

loties, – atzīstas dobelnieks Jānis Kromāns.

– Baznīcā?

– Nē, publikajā atejā. Par iekšā laidēju – biješ

kontrolieri.

Pēc romāna *Aizvējš pie jūras* publicēšanas Lij

Brīdaka satiek kādu sievieti, kura saka:

– Tas uzrakstīts tieši par mani.

– Ceru, ka jums nav iebildumu?

– Galvenos vilcienos viss ir pareizi.

– Tad jau labi.

– Nav viss labi. Kā ar honorāru.

– Saņēmu. Kāpēc jūs tas interesē?

– Cik pienākas man?

Kāds ir vislabākais manuskriptu iesniegšana

veids?

– Sūtīt pa pastu, lai redaktori neredz autoru.

– Nē, – iebilst Andris Jakubāns. – Nopērc kon

jaka pudeli un aptin tai savu manuskriptu.

1968. gadā Latvijā viesojas ASV dzīvojošais

dzejnieks Olafs Stumbrs. Olga Lisovska pain

teresējas, cik dzejoļu viņš šeit, dzimtenē uzraks

tījis.

– Uzstādīju savdabīgu rekordu – vienā dienā

izbīra vienpadsmit dzejoļi.

– Kā jūs izskaidrotu tādu ražīgumu?

– Recepte ļoti vienkārša – ņem kaut ko mīļu:

bērzu, akmeni vai dzīvu būtni, piejauc dullumu pēc

garšas un raksti. Tad arī iznāk.

Literāri fiksējis A. AUZIŅŠ

JĀNU ČATS

Tas notika pirmš pieciem gadiem. Tuvojās Jāņi, bet mēs ar draudzeni bijām palikušas gluži vienas. Priecīga ligo vakara vietā mums draudēja lieta kvernēšana pie televizora. Nezinu, vai šādās perspektīvas iespējams vai citu iemeslu dēļ, bet pāris dienas pirms Jāņiem draudzene bija ievilkusi mājās internetu. Sākumā tāpat kā pētījām visādus *saitus*, meklējot izklaides resursus, pēc tam iegājām *čatā* un uzdevāmies par draudzeni.

Ilgi nebija jāgaida, līdz noskaidrojās, ka neapmierinātība, kam jābūt Rigā. Pēc brīža kāds mums ieradījās, lai mūs pievienotos un svinēt kopīgi. Mēs pārmaiņāmies ar e-pasta adresēm un, lai joki būtu vēl lielāki, sarunājām, ka tieši 23.00 radīsimies pie Jāņa uz grandiozo *tusiņu*. Kad Jāņi kārtīgi izprietējās par to, ka esam *to tūsu* *piečakarējušas*, šķīrāmies.

Pienāca Jāņi. Pret vakaru pilsēta izskatījās kā mirusi, tikai vecpilsētā varēja sastapt dažas *pievilcīgas alussejas*. Ātri vien garlaicība uzveica, un mēs saprata paliekas un mēs atcerējāmies *virtuāli sarunāto randiņu*. Drīz ķīkinādamas mēs meklējām isto māju, nelaime tikai tāda, ka mēs nevarējām atcerēties. Mājas numuru zinājām, bet dzīvokļa ne. Augšā skanēja mūzika un cilvēku balsis, bet mēs mīnījāmies mūsu daudzstāvu mājas logiem. Dūša bija patīkama. Droši vien mēs būtu aizgājušas, ja no loga neatšķanētu balss: – *Eu, skatieties, redz, Līgas!* – Tas laikam bija adresēts mums, – senā draudzene. – *Kur tad vainadziņi?* – balss bija augšā turpināja. – *Nāciet pie mums, nāciet pie mums!* – cita balss sauca. – *Kurš dzīvoklis?* – mēs jautājām. – *Domā, mēs ar viņu randiņu runājam?* – *Protams, kāpēc tad viņš vaicāja par vainadziņiem?* – Atcerējos, ka sarakstē tiešām bija ieturējis kaut kāda parole par vainadziņiem.

Ligo svētkus nosvinējām lieliski. Lai arī pilsētā bija auksts, bet ar ģitāru un visdažādākajām mūzikas dziesmām. Tas, ka neesam Līgas, nevienu neuztrauca. Arī Jāni īstenībā sauca Ronalds, bet mēs jau reti atklājamos vārdus. Viņš izrādījās ļoti jauks un inteliģents puisis, ka, rīta gaismai stot, sacīju: – *Nekad nebūtu domājusi, ka čatā var iepazīties ar tik feinu cilvēku.* – Kādā laikā? – brīnījās Ronalds.

Vēlāk atklājās, ka ar mājas numuru nebijām atradušas, tikai dzīvoklis gadījies gluži cits. Un tā, ka tā. Ar Ronaldu pēc gada apprecējāmies, un šodien mums piedzima meitiņa. Nosaucām to Līgu.

M. KALNIŅA

ZIVĪM ACIS IZSPRĀGS!

Ligo svētkos mēs, trīs darbabiedri – es, Robis un mūsu boss, satikāmies pie Gaujas un kā jau vairākums latviešu dzērām alu un cepām šašlikus. Lielākoties tomēr dzērām alu. Šis stāsts jums liktos efektīgāks, ja būtu nofilmēts, bet mūsdienu tehnoloģijas žurnālus ar kustīgām bildītēm vēl nepiedāvā, tāpēc mēģināšu pastāstīt. Tajā vietā upi šķērso neliels tiltiņš, kuram tagad kāds vietējais bija piemontējis tarzanu – striķi ar galā piesietu koku. Konstrukcija darbojās kā šūpoles un upes stāvo krastu dēļ solīja vienreizējas izjūtas. Kad kādu laiku jau bijām svinējuši, boss nokāpa lejā peldēties, bet Robis pakasīja spalvaino vēderu un izsaucās: – *Skaties, kā es tūlīt lidošu!* – *Pagaidi, man vajag uz krūmiem!* – es atteicu. – *Nē, stāvi te! Es tev parādišu klasi!* – viņš neatlaidās: – *Skaties, kā zivīm acis izsprāgst!* – Robis apņēmīgi ieskrējās, un pēc mirkļa viņa augums kā nevarīgs, bet diezgan gaļīgs puņķis tirinājās virs Gaujas. Vēl pēc mirkļa striķis draudīgi notrisēja. Pamanīju, ka boss pavērs augšup izbiedētu skatienu, bet Robis jau lidoja – pats uz vienu pusi, koks uz otru. Bosa raidīto necenzēto vārdu straumes pavadīts Robis žēli pastiepa pret krastu rokas, tad apmeta gaisā tizlu salto un kā dižozola balķis stāvus ieurbās ūdenī, precīzāk – mīkstajās smiltīs, un tur arī palika. Kājas slējās virs ūdens. Zivīm droši vien tiešām izsprāga acis, bet man izsprāga smiekli, turklāt tādi, ka par spīti solidajam vecumam līdz krūmiem tā arī netiku. Tā mēs trijātā stāvējām krastā – māls un smiltis splaujošs valis, kārnis tīrliņš ar kluci peldbīksēs un saniknots boss ar punu pierē, jo koks lidojumā bija trāpījis viņam pa galvu.

Lai arī vairs nestrādājam vienā darba vietā, satiekoties bieži lietojam teicienu *zivīm acis izsprāgs!*

JĀNIS GROTUMNIEKS

VAINADZIŅI UN RAGI

Tas notika tajā senajā vasarā, kad Jāņus draugu kompānijā svinējām netālu no Upes ciema. Toreiz tur bija tikai viens, tikko iekopts golfa laukums un pasusināti dīķi. Kamēr puiši makšķerēja, mēs ar draudzeni bridām pa pļavu un plūcām ziedus vainagiem. Sienāzi sīnāja, putni vītroja, un mēs, ligo gara pārņemtās pilsētnieces, pilnā rīklē aurodamas *visa laba jāņuzāle*, ieraudzījām mežmalā stirnu. Īsta stirna nav nekāda govs, skaidra lieta – jāapskata tuvāk. Elpu aizrūvējušas un laika izjūtu zaudējušas, sākām dzīties rāmajam lopiņam pakaļ. Kad bijām pārdesmit soļu attālumā, pārsteigtas sajūtām, ka apavos smeļas ūdens. Attapāmies purvā. Apkārt tikai sīki bērziņi un ciņi. Ne mazākās apjaušmas, kurā visās atrodas mājas. Nolēmām turpināt sekot stirnai. Bioloģijā taču mācīja, ka dzīvniekiem piemīt izdzīvošanas instinkts. Tostarp dzīvnieciņš beidzot bija mūs pamanījis un pamatīgi sabijies. Pa laikam uzmezdamā mums tramīgu skatienu, stirna brida aizvien dziļāk dūkstī. Kad ragulopam ūdens smēlās līdz vēderam, mēs devāmies atpakaļ. Arī stirna mainīja taktiku. Draudīgi saslietām ragu vietām (istu ragu tai vēl nebija) viņa sekoja mums. Pielikām soli. Saniknotais bembijs arī. Kad stirna mūs sasniedza, bijām tā pārbijušas, ka izbarojām lopiņam visas vainadziņiem domātās puķes. Tomēr draudzīgā vajāšana beidzās tikai pret vakaru.

Atgriezāmies mazliet slapjas un dubļainas. – *Kurš tad jūsu vainadziņus noņēma?* – irgojās pārējie jāņubērni. – *Stirna!* – mēs atbildējām.

P.S. Turpmākos komentārus atstāstīt likās nepieklājīgi, tāpēc komentējiet paši...

AGNIJA MATUZĀLE

Gūtenmorgens un amerikānis

NO BB BROKASTU MELNĀ HUMORA toPA

kārtību. – *O, saprotu*, – teica amerikānis un piebilda, ka viņam gan tas liekoties mazliet depresīvi. Gūtenmorgens atcirta, ka latviešiem šī tradīcija patīk un viņi ar to ir apmierināti. Kaut kur tālumā skanēja estrādes mūzika. – *O, tur gan iet jautri, vai mums arī būs mūzika?* – pajautāja amerikānis. – *Jā, bet mēs dziedāsim paši*, – atbildēja Gūtenmorgens. Skanēja līgo dziesmas, amerikānis klausījās un žāvājās. Viņam nāca miegs arī bez alus. Beigās nonāca līdz Pūt vējiņiem. – *Šī ir vispopulārākā latviešu tautas dziesma*, – Gūtenmorgens skaidroja amerikānim. – *Par ko ir šī skumīgā dziesma?* – interesējās amerikānis. Gūtenmorgenu sadusmoja vārds skumīgā, un viņš atbildēja, ka dziesma esot par kuģošanu, dzeršanu, zirgu skriešanos un meitu mīlēšanu. – *O, bet tad jau tai vajadzēja būt ļoti jautrai*, – brīnījās amerikānis. – *Mums viņa ir mīļa tieši tāda, skumīga*, – atbildēja Gūtenmorgens. Domās viņš lamāja gan amerikāni, gan Bērziņu. Par laimi, vismaz nelija. No mākoņiem izslidēja mēness. – *O, cik skaists pilnmēness*, – teica amerikānis. – *Tas nav nekāds mēness, tā ir latviešu depresīvā saule*, – teica Gūtenmorgens. Amerikānis saklausīja Gūtenmorgena ironiju un teica, ka vispār Jāņu svinēšana viņam ļoti patīkot, neko tādu vēl neesot nācies redzēt. Viņam būšot, ko stāstīt mājās, bet vai pārmaiņas pēc nevarētu aiziet uz to vietu, kur skan tā jautrā mūzika un šauj raketes, griboties redzēt visu tradīciju spektru. – *Ēj viens, ja gribi*, – teica Gūtenmorgens, – *man nāk miegs, es iešu gulēt*. – Amerikānis pasmaidīja un teica: – *Tas ir no alus. Es taču teicu, ka no alus vienmēr nāk miegs*.

To sacījis, viņš devās ceļā. Drīz vien Gūtenmorgens redzēja viesa stāvu pazūdam tumšā meža ielokā. Atviegloti nopūties, viņš devās atpakaļ pie ugunsкура iedzert alu un sagaidīt saullēktu. Pēc pāris nedēļām Gūtenmorgens saņēma elektronisko vēstuli no amerikāņa, kurā tas ieteica dažus uzlabojumus Jāņu svinēšanai. Gūtenmorgens tik stipri nenovērtēja amerikāņa labo gribu, ka, dusmās dedzinot vēstuli, nosvinlāja arī visu datoru.

MĀRIS BĒRZIŅŠ
Z. Zaharāna ilustrācija

IEGA AITINĀS

K. Auzenbergs

KAPU UZRAKSTI

Te guļ telefonu pārdevējs Jonass –
Viņš atrodas ārpus uztveršanas zonas...

Uzvilka viņš gaiši brūno fraku –
Un pa balkonmalu aizgāja
pa varavīksnes taku...

Zibens spēra, gaisma dzisa,
Tevi gāza šķirstā.
Nu, vairs nav, kas mani...
Un viss ir dziļā...!!!

Nejuti Tu drauga plecu –
Teicu – neēd aknu vecu.

Ritētu vēl dzīve straujā,
Ja alu neliktu Tu Gaujā...

Vēl vakar staigāji kā dzīva,
Bet šodien zārkā guli stīva.
Uz kapa likš Tev *ne*zabudku,
Jo labi tirgoji Tu krutku.

Nu, zin – nav ko smiet!
Še guļ vīrs ar acīm ciet!

ZĀGI APTURĒT NEVAR!

Tas nekas, ka miru *tapā* –
Lūdzu negulēt uz kapa!!!

ATMASKOJUMI

- Bomži ubago nevis, lai dabūtu iedzert, bet lai vēlāk varētu atpirkt Centrāltirgu.
- Juziks nav dzērājs, viņš vienkārši nogājis no ceļa.
- Lidmašīnas nelido, tās paceļas, jo tiek pārsteigtas nejauši.
- Mašīnas degvielu netērē, tās regulē pa saules naftas tirgu.
- Biezpiens nav biezs piens, biezpiens pats ir personība.
- Laivas pa ūdeni nepeld, tas vienkārši ir parasts brīnums.
- No alus slikti nākamā dienā nav, slikti ir tikai no izdzertā daudzuma. Domājat, ja apēstu kasti saldējuma, – slikti nepaliktu?!
- Kompaktdiskā ir iespiesta parastā magnētofona lente.
- Ja tantei būtu rīteņi, viņa droši vien neizņemtu līkumu.
- Govij īstenībā ir tikai viens pups, bet četri krūšu galiņi.
- Darba nav, ir atrašanās vieta pa dienu.

FUTBOLA PRIEKI

- Tiesnesis parāda futbolistam Ziemsvētku kartīti.
- Spēle ar augsti paceltu *maiku*.
- Vienpadsmit metru dejas soli.
- Elpošana pretinieka padusē.
- Kad pretinieki jau zaudēja ar rezultātu 3:0, komandas treneris nolēma vārtus aizslēgt.
- Pahars ir uzaris divas vagas un pašlaik sēj kviešus.
- Vasilis bija ciemā cienījams cilvēks, tāpēc viņš tika aicināts uz pirmo iemetienu, tā kā bija pensijas diena, uz iemetienu Vasilis paņēma veselu kastīti.
- VIP ložā sēdošie pirms spēles bija nošķaukuši centra līniju.
- – *Ērglis vai kapeika?* – *Kaija*, – norādot uz tiesneša noķēzīto plecu, teica komandas kapteinis.

KLEKSĪŠI

PAR EPOSU LĀČPLĒSIS

- Spīdala bija interesanta ar visu savu tēlu.
- Es domāju, ka Lāčplēsis varētu būt ideāls, ja neskaita ausis.
- Augot Lāčplēsis mantojis lāča ausis.
- 80. gadu sākumā Latvija ir mana valsts un krievi dara te, ko grib, un staigā kā vēji.
- Kangari arī šodien ir nodevēji, ļaunie, kas nodos savu tautu par naudas klaipu.
- Kangars uzsūtīja lāci Lāčplēsim.
- Beigās Lāčplēsis cīnījās ar Melno bruņinieku vairākas dienas, tad iekrita Daugavā.
- Manuprāt, Lāčplēsis ir liels ieguvums latviešu tautai, jo Lāčplēsis bija ļoti spēcīgs sabiedrotais pret iebrucējiem Latvijā.
- Ir jau, protams, žēl, ka tādām lāga vīram jāiet bojā.

Izrakstījusi L. VĪTIŅA

MAZAIS PRINCIS

No skolēnu sacerējumiem

- Mazais princis vazājās no vienas planētas uz otru, jo viņam patika uzmākties cilvēkiem ar dažādiem jautājumiem.
- Mazais princis ir rakstnieka izgudrots tēls, lai nevajadzētu pašam uzdot jautājumus un pašam uz tiem atbildēt.
- Mazo princi var satikt tikai pieaugušie, bet tieši viņi nemāk ar to sarunāties.
- Biznesmenis skaitīja, jo neko citu jau vienu nē nevar iesākt.
- Ja neprot zīmēt, tad jānācās atrast oriģinālus skaidrojumus saviem zīmējumiem kā, piemēram, gadījumā ar boa čūsku.
- Bērni var uzzīmēt visādas interesantas lietas, jo tad vēl paši nesaprot, ko dara.
- Ja cilvēks ilgi viens uzturēsies tuksnesī, viņam būs laiks padomāt un tad arī viņam parādīsies Mazais princis.
- Puķe samaitāja Mazajam princim dzīvi.
- Tur stāstīts par to, ka maza puķīte var būt daudz bīstamāka par baobabu, ja atļauj viņai runāt.
- Kad es izaugšu, tad Mazais princis būs beigts un es ne par ko vairs nebrīnīšos.
- Mazais princis varēja ceļot kosmosā, bet mūsu bērniībā pieejams tikai televizors.
- Ja Mazais princis mācītos mūsu skolā, tad viņam visu laiku dienasgrāmatā rakstītu piezīmes.

Pierakstījis R. GŪTMANS

SAPROTI, KĀ GRIBI

Radio / TV citāti

- Kad reformas tiek palaistas valā, notiek haoss tirgū.
- Liela daļa zemnieku šodien atrodas uz dzīvības un nāves robežas.
- Raunas mežniecībā nošauti divi staltbrie ragi – sudraba un zelta.
- Ar šodienu Krievijas banka pāriet uz peldošo kursu sistēmu.
- Mūsu labības aģentūra pērk graudus intervencē.
- Ļoti laba raža parāda mūsu vājās vietas.
- Piena iepirkuma cena ir nosīsta.
- Pilsētu pārtrauks kurināt ar 1. maiju.
- Vai jūs valodas kopšanai arī skatāties pakalā?
- Latvijas TV pirmo reizi gaisā uzgāja tieši Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas svētkos.
- Mēs tautu barojam ar importa gaļu.
- Uz sanatoriju var pieteikties caur savu ārstējošo ārstu.
- Jau uztraukums vien sakāpina cukuru glikometrā.
- Ko mēs gribam, – vai skolot jaunatni, vai iet dibenā?

GUNTIS BRIZULIS Kāslīer

NEGADĪJUMU ANATOMIJA

No skolēnu paskaidrojumiem

- Kad Dainis atnāca par vēlu, grāmata palika kur bijusi, un skolotāja bija spiesta nemanāmi staigāt tai garām.
- Mūsu klases žurnāls glabājas tualetē.
- Viņš teica, ka aizies un nekad neatgriezīsies, tāpēc es izlikos, ka viņam ticu.
- Es nezināju, uz kuru pusi lidos kotlete. Man ir sliktas sekmes fizikā. Skolotāja var apstiprināt.
- Es nemeklēju sliktus draugus, viņi paši mani atrod.
- Atzīme izdzīsa, jo, kad es lasu, tad vienmēr dzeru.
- Es neko neredzēju, jo Liene stāvēja priekšā, neskatoties uz to, ka es viņai vairākas reizes spēru pa kāju.
- Jānis paslēpās aiz tāfeles.
- Es neslēpu žurnālu, es tikai noliku to tālāk, lai skolotāja nevarētu nevienu izsaukt.
- Es nenodevu klases atslēgu, jo Džeris to norija kopā ar Annas vafelēm.
- Es nēsāju žurku uz skolu, lai varētu labi uzrakstīt sacerējumu.
- Stundās es dzeru tikai Sprite.
- Man nav ārsta zīmes, jo, ejot pie ārsta, ir garas rindas un daudz slimu cilvēku, no kuriem var aplipināties ar gripu.

Pierakstījis R. GŪTMANS

Zīmējusi Skat

VĒSTURISKS IESKATS LATVIEŠU VALODAS EKSĀMENĀ

Vecajā darbā man vairs **nedarboties**. (**nevarēšu strādāt**)
Maniem bērniem patīk barot **piles**. (**piles**)
Man ļoti garšo **sirs** un **paciņas**. (**siers, paniņas**)
Kaimiņi vasarā **rakājas savās ogu dobēs**. (**ravē dobēs**)
Es noskatījos filmu Limuzīns **jaņu** nakts krāsā. (**Jāņu**)
Jāņos latvieši **lec ugunskurā** (**pāri ugunskuram**)

Es uzadīju skaistu vainadziņu. (**uzpinu**)
Vasarā es **dedzinos saulē**. (**sauļojos**)
Jāņus es **svinu uz lauka mājās**. (**lauku mājās**)
Jāņiem mēs **piedzeram alu un cepinām gaļu**. (**Jāņos; dzeram; cepam**)
Man patīk Jāņi, jo tad visa ģimene **ēst un dzert brauc uz laukiem**. (...)
Siguldā atrodas **Godmaņala**. (**Gūtmaņa**)

Kas gan viss nenotiek pasaulē

Pirmais kosmiskais ēdiens tika fasēts tūbiņās. Nesen šis fakts tā iedvesmojis alkohola ražotājus, ka viņi radījuši degvīnu *Go Vodka*. Tas tiek fasēts 200 g tūbiņās un kopš šā gada februāra nopērkams Eiropas lielākajās pilsētās. Pateicoties tam, ka iepakojums viegli noslēpams kabatā, tas kļuvis populārs gan naktsklubu, gan teātra apmeklētāju vidū. Tomēr alkohola ražotāji jau skatās nākotnē un patlaban izstrādā jaunu tūbiņdegvīna paveidu, kas daudz vairāk līdzināsies kosmosa pārtikai, – gēla šnabi.

Atvaļinājuma laikā jūs esat nolēmis ar personisko auto doties ceļojumā. Sēžot pie stūres, par alkoholu jāaizmirst. Jūs jautāsit, kā lai pilnvērtīgi atpūšas? Brauciet uz Franciju, ieejiet veikālā un nopērciet jauno dzērienu *Securite*. Tā izgatavošanas tehnoloģija tiek turēta noslēpumā. Zināms vien tas, ka dzēriens paātrina alkohola pārstrādi aknās. Testi rāda, ka viena *Securite* porcija 45 minūšu laikā spējīga samazināt alkohola daudzumu asinīs no 1,16 līdz 0,48 gramiem.

Holandes izgudrotāji radījuši intelektuālā pārdošanas automāta prototipu. Gudrais automāts pārdos pircējam tikai viņam piemērotas preces, tāpēc neprasiēt tam šmorētus vistu spārņus, ja zināt, ka jums ir paaugstināts holesterīna līmenis. Nedabūsi! Patiesībā iekārta lūdzinās krēslam, kas par diviem eiro vienlaikus spējīgs zmērīt pulsu, ķermeņa temperatūru, alkohola daudzumu asinīs, svaru un citus mērījumus. Pēc tam tas piedāvās tikai tos produktus, kas jums šobrīd piemēroti.

2010. gada 10. oktobrī atklātā kosmosā, zemes orbitā 400-600 metru augstumā notiks divu cilvēkveida robotu cīņa. Pasākuma organizatori bez šaubām ir japāņi, kuri jau četrus gadus rīko nelielu, ar tālvadības pulti vadāmu robotu boksa načus.

Velingtonas koledžā, Lielbritānijā, ieviesta jauna mācību stunda – laimes mācība. Pasniedzēji saka, ka laimes stunda palīdzēs izaudzināt morāli veselus paaudzi, kura nesīgs ar materiālās pasaules kaitēm – apsēstību ar naudu, varu un popularitāti.

Fakts, ka izskats un tērps jāpiemēro izvēlētajai vietai, jau sen nevienam nepārsteidz, tomēr šobrīd tikai minēt, kas pamudinājis Norvičas Lielbritānija/ sabiedriskā transporta firmu izstrādāt jaunus noteikumus autobusu šoferiem. Tie paredz, ka turpmāk viņiem būs regulāri mazgājas, jālieto dezodorānts, jātira apavi un katru dienu jāmaina kreklis. Kategoriski aizliegts darbu ierasties sporta biksēs. Noteikumos glamentēta arī zeķu krāsa – tikai zila vai melna. Šāds šoferis, komentējot šos noteikumus, sacījis: *Ja tagad kompānija neapmaksās dezodorantu gādi, tad es viņiem parādīšu, ko nozīmē slikta naka!*

Ginters Folkers, atvaļināts vācu kareivis, kara izpostītajā Ziemeļīrākā atvēris tradicionālu vācu restorānu, kurā tirolešu mūzikas pavadījumā pārdod bavāriešu cīsiņus, šniceli, škovētus kāpostus un alu. Lai arī Vācijas valdība ir stingri rekomendējusi saviem pilsoņiem atturēties no braucieniem uz Irāku, bijušais Balkānu un Afganistānas veterāns šos ieteikumus neņem galvā.

Izrādās, *Eirovizijas* festivāla finālists Dima Bilans ieinteresējies netradicionālās seksuālās orientācijas pārstāvjus miglainajā Albionā: britu galvenais geju žurnāls *Gay Times* iekļāvis Dimu konkursa pievilcīgāko vīriešu sarakstā.

Krievijas Valsts Dome beidzot 1. lasījumā pieņēmusi likumprojektu, saskaņā ar kuru, komunālos maksājumus kārtējot un valūtu maiņot, nav jāuzrāda pase.

Itāļu dizainere Simona Brūsa Pastika konstruējusi kurpes, ar kuru palīdzību sievietē var atvaļināt noziedznieka uzbrukumu. Kurpju purngalos iemontēts elektrošoka aparāts.

Krievijas galma tēlnieka Z. Cereteli monuments *Lielais trijnieks*, kurā attēloti Jaltas konferences dalībnieki J. Staļins, F. Rūzvelts un V. Čērčils un no kura jau atteikušās trīs pilsētas – Maskava, Jalta un Volgograda, vēlējās iegādāties Dienvidsahālinas vārasvīri. Taču, uzzinājuši pieprasīto cenu, 800 tūkstoši dolāru, deputāti kļuvi domīgi.

Pēc tam, kad 26 gadus vecais zaglis ar revolveri rokā tika aizturēts Sanpaulu /Brazīlijā/ elektropreču veikalā, tā darbinieki izsauca policiju. Zaglis tūdaļ lūdzta atļauju piezvanīt savai mammai un šņukstēdams lūdza viņas palīdzību.

Rekordu jaunā sacensību veidā – olas bīdīšanā ar degunu pa smilšainu trasi – uzstādījis kāds Sanktpēterburgas iedzīvotājs: 200 metru garo distanci viņš veicis 14 minūtēs un 17 sekundēs.

Kāda 74 gadus veca sieviete savā mājā Floridā /ASV/ laistīja dārzā, kad no mugurpuses viņai piezagās aligators un saķēra aiz kājas. Veciņa nezaudēja dūšu, bet trieca ar šļūtenes metāla uzgali zvēram tieši pa purnu. Apmulsušais agresors steigšus metās prom.

Berlinē atvērts jauns kinoteātris, kurā filmas piedāvā ne tikai skatīties, bet arī ostit. Tomēr pilnai realitātes izjūtai ar to ir par maz. Ar sensoriem aprīkoti krēsli sagādās patiešām neaizmirstamus brīžus un parādīs, ko nozīmē īsteni juteklis kino.

Vinčestras pilsētas /Anglija/ Domā atklāta izstāde, kas apgāž Dena Brauna bestsellers *Da Vinci kods* sensacionālos atklājumus. Interesanti, ka ekspozīcijas izveidošanai izlietoti līdzekļi, kas iegūti no atļaujas Doma telpās filmēt ainas no daudz lasītā romāna, – 20 000 mārciņu.

Kīnas biznesmeņa Žana Čena vaļaspriels krāt dažādas neparastas lietas. Ne tik sen e izsolē viņš iegādājies savam ofisam jaunu d na priekšmetu – lidmašīnu – iznīcinātāju *MiG* samaksājot par to 24 tūkstošus 730 dolāru. – *Ir nauda un ofisā bija brīva vieta, ļoti piemē iznīcinātājam!* – teicis jaunķīnietis.

Līdz šim ārzemju masu medijos bieži sprie ka par kosmiskā tūrisma pionieriem varētu l aktrises vai supermodeles, piemēram, Parn Andersone. Diemžēl vairāku milzīgu kri īpašnieku šāda iespēja ies gar degunu, ja v viņas nav gatavas tam, ka cēlie silikona apaļu vienkārsī sašprāgst.

Viena nolielākajām britu viesnīcu kompānij *Travelodge* publicējusi 2005. gadā viesnīcās i mirsto lietu sarakstu. Līderpozīciju ieņem n bilie telefoni. Nelielajās viesnīcās (ar vienc nosaukumu *B&B*) ceļotājiem aizmirsušās arī: s sa rotaļlietas, milzoniņu angļu siera rituļi, daž mājdzīvnieki, instrumentu kastes, bet kādā sl tu ciemā Obanā ceļotāji nejausi aizmirsuši... s radnieka liķi.

Kīnas kareivji turpmāk varēs dusēt mie Saskaņā ar jaunizdoto direktīvu turpmāk Ķīr kara skolas vairs nepieņems naktis skaļi krācō audzēkņus, jo tas var slikti ietekmēt pārējo k santu pašsajūtu un tas atspoguļosies arī vi sekmēs.

Virkne britu centrālo laikrakstu publicēju reklāmas sludinājumu, kas aicinājis jaunu cilvēkus iestāties Džeimsa Bonda ādā. Izrādījies ka *kastingu* veic nevis kāda Holivudas film ražotne, bet slepenais izlūkošanas dienests *The Times* un *The Economist* izvietotā reklām sola interesentiem: *ārzemju ceļojumus un p dzīvīvojamai pilnu dzīvi.*

Reiz kādam ASV pilsonim Džeisonam Hike mam izdevās par simt dolāriem iegādāties ierīc ar kuras palīdzību iespējams regulēt luksofor darbību. *Opticon* raida infrasarkanus starus, kas pārslēdz luksofora gaismas. Divus gadus pilson netraucēti organizējis savā ceļā zaļo vilni, tomēr nesen ticis pieķerts un sodīts ar 50 dolāru naudas sodu.

Kāds nepacietīgs indiešu pāris pierādījis, k mīlestība nepazīst robežas, un salaulājies pa telefonu. 21 gadu vecajam Sufijānu Agarbatalvan neizdevās nokļūt mīļotās pilsētā Vadodarā jo hinduistu un musulmaņu nemieru dēļ bij ieviesta komandantstunda. Patiesi, Bolivuda cienīga mīla!

Vācijas ceļu policija aizturējusi kādu sievieti, kura vedusi mašīnas aizmugurējā sēdekli nepiesprādzētu savas mātes liķi... Automašīnu apturēt lūguši Brēmenhāfenas murga darbinieki no kura 53 gadus vecā sievietē pirms brīža aizbraukusi. Sieviete paskaidrojusi, ka tādējāds centusies ietaupīt bērēm nepieciešamos transportēšanas izdevumus.

1.

2.

3.

4.

BEZ VĀRDIEM

BEZ VĀRDIEM

BEZ VĀRDIEM

BEZ VĀRDIEM

BEZ VĀRDIEM

BEZ VĀRDIEM

BEZ VĀRDIEM

HOROSKOPI JĀŅU DIENĀM UN NAKTĪM

Auns 21.III – 19.IV

Kad Jānītis raus pāri kalniem, pūzdams vara tauri, jūs jau pūtīsīt citās taurēs un nebūt ne tik skanošās. Ja nevēlaties, lai šā gada Tālavas taurētāja tituls tiek piedēvēts jums, – skatieties, ko lejat, cik un kur.

Lauva 23.VI – 22.VIII

Krūmiem brakšķot, ar laimes rēcienu uz lūpām paredzētajā uzdzīves vietā ieradīsies Lauva! Enerģijas netrūks, bet pirms svētkiem nokārtojiet veselības apdrošināšanu.

Strēlnieks 22.XI – 21

Veselības ministrija brīd pārmērīga alkohola lieto ir kaitīga jūsu veselībai gan varat un dancāt arī. neiespiediet bizi durvis!

Vērsis 20.IV – 20.V

Būsīt orientēts uz krūmiem. Vai tās būs papardes vai kāda biezāka Dabas Mātes ondulācija, noteiks Garā Šašlika fenomens. Taču turieties pie tradīcijām, un instinkts parādīs īsto ceļu.

Jaunava 23.VIII – 22.IX

Nebūt nebūdamā tik klīriga pēc dabas, kā varētu domāt, Jaunava savā Jāņu vainagā iepis gan deviņvīru spēku, gan pigožņa čemuriņu. Rau-giet, tik, ka negadās pa kādai dadža lapai...

Mežazīs 22.XII – 19

Neuzlādējiet bisi, ja nez kas krūmos kust, nepē kaķi maisā un necil brunčus, gulot zem ga. Šogad improvizēt svē nav ieteicams. Palieciet pārbaudītām vērtībām.

Dvīņi 21.V – 21.VI

Rausīties vai uz pusēm – Jāņu labumi birs pār jums, kā no pārpilnības raga. Taču daba necieš tukšumu – nākamajā dienā birdināsīt jūs. Vispār, būsīt putās.

Svari 23.IX – 23.X

Ripināsīt alus mucas vienā laidā. Gan no kalna lejā, gan atpakaļ. Zvaigznes paredz vienu skriešanu un svišanu. Goda vārds, nekādas izklai-des.

Ūdensvīrs 20.I – 18.

Jānītis nāca, Jānītis gāja, Ūdensvīri ir un būs! Tā domājiet, kā izdzīvot š. svētkos, lai varat produl turpināt sugu.

Vēzis 22.VI – 22.VII

Sargiet gūžas. Ja vēlaties pārkliegt Suitu sievu skanīgās balsis, Jāņuguns iekuram iz-mantojiet benzīnu. Kuriet pir-ti, cepiet govi. Esiet namatēvs, jo viesos jūs neviens negaidīs.

Skorpions 24.X – 21.XI

Noenkurojieties pie dabas krūts un apceriet auglības rituālu nozīmi saulgriežos. Kad no rīta pamodīsities viens un nosalis, sapratīsīt, ka rīts gudrāks par vakaru un ka jums tā visa padarīšana nemaz neinteresē.

Zivis 19.II – 20.III

Saulgrieži var jūs ienest, nos, nezināmos ūder un var gadīties, ka pēl apsēdīsities gluži kā pie l tas domas kapa. Taču aizsēdieties pie svētku gal skaitot kimenes sierā.

Zvaigžņu vainagu pinusi Z. AI - BA

LĪGO MĪKLA – PĪPENES

Vārda sākums norādīts ar bultiņu, rakstīt pulksteņa rādītāju kustības virzienā.

JAUTĀJUMI

1. Augi, kuru ziedus iet meklēt Jāņu naktī.
2. Apnicīgi pļāpāt, gvelzt niekus.
3. Plati, krokoti sieviešu svārkī.
4. Brandvinā (...) vairāk nekā ūdenī.
5. Jāņuzāle, ar ko noper slinkos ligotājus.
6. Kārumnieks.
7. Pliks kā (...) žurka.
8. Dari ko (...), apdomā galu!
9. Resgalis, palaidnis.
10. Otra aci (...) ierauga, pats savā balķi neredz.
11. Negausis, dižkuņģis (sin.).
12. Nebēd-nigas, aušīgas.
13. Apķērigs, atjautīgs.
14. Ansītis un (...).
15. Vasaras saulgriežu rituāla neatņemama sastāvdaļa.
16. Pastarītis (nievājoši).
17. Omulīgs, apaļīgs vīreļis.
18. Mēriņš, ko piedāvā iemalkot viesiem, dodoties prom.
19. Piegulētājs, mīļākais.
20. Pašdarināts miežu vai medus alus.
21. Saka uz kādu (ja nepatik viņa ģimis vai izdarības): – Ak, tu (...).
22. Ministru amati (pārņ.).
23. Krizdole.
24. Rokas mazais pirkstiņš.
25. Izgaist kā ziepju (...).

Sastādījusi: VIZMA KRONĪTE

11. numura krustvārdu miklas atbilde

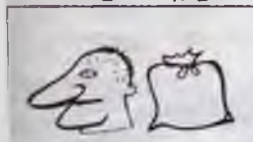

RĒBUSS

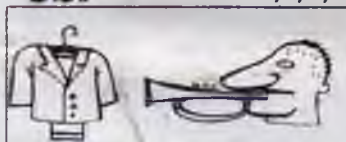
E N
B 18

567

123

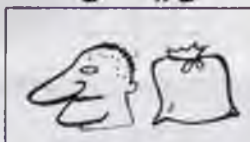

NAV

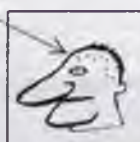

E N
B 18

45

IR

11. numura rēbusa atbilde ir:

3 LATVIEŠI –
3 PARTIJAS

Lielsais Brīnumzemes šovs

Sestdienās
20:15

Lielo Brīnumzemes Šovu

VIŅŠ PĒC KOMANDAS-STĀT!-
TURPINĀJA BRAUKT !

ASV karavīri, tramdot teroristus, Irākā apšāvuši
civiliedzīvotājus, tie skatā - mazus bērnus un sievietes